

ZEHİRLİ İLİŞKİLER

MESİH'TE SİĞİNAK BULMAK

YAŞAM İÇİN 31 GÜNLÜK
RUHSAL OKUMALAR

ELLEN MARY DYKAS

Zehirli İlişkiler yalnızca ilişkisel bilgeliğe ihtiyaç duyanlar için değil, aynı zamanda hizmette ve öğrenci yetiştirmede yer alan herkes için kesinlikle okunması gereken bir kitap. Bu kitap bize umudumuzun insanların sundukları şeyde olmadığını, Tanrı'nın bize Oğlu İsa aracılığıyla sunduğu şeyde olduğunu hatırlatıyor. Böylesine önemli bir konuda Kutsal Kitap'a dayanan böylesine zengin, faydalı bir kaynak olduğu için gerçekten minnettarım.

—**Hunter Beless**, Sunucu, *Journeywomen* podcast

Eyüp'ün aksine, çoğumuz Şeytan'ın cephe taarruzlarıyla asla karşılaşmayız. Bunun yerine, kültürümüzün ve yüreklerimizin Şeytan'ın yalanlarıyla dolup taşmasından ötürü bitap düşeriz. Tanrı'ya ilgili yalanlar vardır. Kendimizle ilgili yalanlar vardır. Tanrı'nın bu dünyada gerçekten nasıl etkin olduğuyla ilgili yalanlar vardır. Bunlara inanıldığı zaman, Şeytan'ın yalanları ruhlarımızı aciz hâle düşürür, bizi zehirli ilişkilere ayartır ve yaşama egemen olan günahların kapanına kısıtır. Ellen Dykas *Zehirli İlişkiler* adlı kitabında bizim inanmaya son derece meyilli olduğumuz yalanları, sevecen ve Kutsal Kitap'a dayanan biçimde, Tanrı'nın kendi yüreğinden gelen yenileyici ve özgürleştirici gerçeklerle ortaya çıkarıyor. Okuyun, düşünün ve harekete geçin. Hayal kırıklığına uğramayacaksınız.

—**Jim Berg**, Kutsal Kitap Danışmanlığı Öğretim Üyesi, Bob Jones University Seminary; Yazar, *Changed into His Image* ve *Quieting a Noisy Soul*; Kurul Üyesi, Biblical Counseling Coalition; Yetkili Müdür, Freedom That Lasts

Adem ve Havva'nın yasak meyveyi paylaştıklarından bu yana, insan ilişkileri her zaman günahla sarılmış bir durumda olmuştur. Bazen günah bizi birbirimize düşman eder; bazense bizi sağlıksız dolanmalara iter. Bu bağımlılık içeren ilişkiler başlangıçta zararsız görünebilir ama nihai etkileri zehirlidir. Eğer kendinizi –veya sevdiğiniz birini– zehirli bir ilişkide kapana kısılmış hâlde bulduysanız, Ellen Dykas'ın kitabı bir cankurtaran ipi olacaktır. Bir danışmanın bilgeliğiyle ve bir arkadaşın yakınlığıyla, Dykas okuyucularını Kutsal Yazı metinlerine yönlendiriyor ve ilişkilerindeki kusurları açığa çıkarıyor, her insan yüreğinin en derindeki ihtiyaçlarını açıklıyor ve tekrar tekrar yalnızca Mesih'te bulunabilecek olan lütuf dolu teselliye işaret ediyor.

—**Megan Hill**, Yazar, *A Place to Belong: Learning to Love the Local Church*; Editör, The Gospel Coalition

Ellen Dykas en son yazdığı bu ruhsal okumayla kiliseye harika bir armağan sunmuş. Bizi bu kitabıyla zehirli ilişkilerin çıkmazında ilerletip çözüme kavuşturuyor. Kitap bize Tanrı'nın sığınağımız olduğunu hatırlatarak başlıyor ve İsa'nın bizim gerçek tesellimiz ve dostumuz olduğu umudunu hatırlatarak sonlanıyor. Zehirli ilişkiler tarafından incitilmiş, kapana kısılmış ve ihanete uğramış olanlar için, Ellen ne umutsuzluğa kapılıyor ne de bu şeyleri görmezden geliyor; kendisi şefkatli bir dost gibi bize iyileşme ve düzelme yolunda rehberlik ediyor. Bu kitap yaralı yüreklere bir merhem olacaktır.

—**Jonathan D. Holmes**, Kurucu ve Yetkili Müdür, Fieldstone Counseling; Danışmanlık Pastörü, Parkside Kilisesi, Chagrin Falls, Ohio

Ellen derinden tanınmak ve sevilmek isteyen ama kendilerini ilişkileri içerisinde yaralı ve elleri boş durumda bulanlara umut dolu Kutsal Kitap gerçekleriyle sesleniyor. Her ruhsal okuma şefkatli bilgelikle dolu ve ruhunuzun en sadık sevgilisinde sığınak bulabilmeniz için, size ilişkisel arzularınızı yeniden düzenlemeniz için yardım ediyor.

—**Darby A. Strickland**, Danışman, Counseling & Educational Foundation; Yazar, *Is It Abuse?*

Z E H İ R L İ
İ L İ Ş K İ L E R

**K A R A N L I K T A N
İ Ş İ Ğ A Y A Y I N L A R I**

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
info@karanliktanisiga.com
www.karanliktanisiga.com
Tel: (0212) 567 89 93

Kitap: Zehirli İlişkiler
Özgün Adı: Toxic Relationships
Yazar: Ellen Mary Dykas
Çevirmen: Samet Şahin
Çeviri Editörü: Göksel Erdoğan
Mizanpaj: Aysun Alsancak

ISBN: 978-605-72785-2-4
T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 52351

© 2021 by Ellen Mary Dykas. All rights reserved. Originally published by P&R Publishing Company. Translated and printed by permission.

Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve izin ile kullanılmıştır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayın, makale tarzında yayınlar içinde bulunan kısa alıntılardan hariç herhangi bir biçimde basılıp çoğaltılması yasaktır. Kitabın metnini kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerinin izni için yayıncıya başvurmalıdır.

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtilmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri'sinden alınmıştır. Eski Antlaşma © 2001, 2009 Kitab-ı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma © 1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Tüm yayın hakları saklıdır ve izin ile kullanılmıştır.

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92
Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
Aralık 2022

Z E H İ R L İ
İ L İ Ş K İ L E R

MESİH'TE
SİĞİNAK BULMAK

Ellen Mary Dykas

YAŞAM İÇİN 31 GÜNLÜK
RUHSAL OKUMALAR SERİSİ

DEEPAK REJU

Seri Editörü

İçindekiler

Ruhunuzu Nasıl Beslersiniz?	9
GİRİŞ:	11
Tanrı Bizim En Güvenilir Sığınağımız'dır	17
1. GÜN: Şimdi ve Sonsuza Dek Sığınağımız	19
2. GÜN: Yüreğimizin Şifacısı	21
3. GÜN: Bizi Kendimizden Kurtaran Tanrı	23
4. GÜN: Merhametli ve Teselli Veren Babamız	25
5. GÜN: Yardımcı Öğütçümüz	27
6. GÜN: Sevgi Dolu Rabbimiz ve Yaratıcımız	29
7. GÜN: Eş Sevgisini Bulacağımız Sonsuz Kaynak	31
Zehirli İlişkilerin Temeli	33
8. GÜN: İnsanları Putlaştırmak	35
9. GÜN: Acı Çekmek	37
10. GÜN: Düzensiz Arzular	39
11. GÜN: Yanlış Yere Bağlanmış Umut.....	41
12. GÜN: İmansızlık	43
İlişkisel Sağlığa Doğru İlerlemek	45
13. GÜN: Tanrı'dan Yüreğinizin Acısını ve Günahını Ortaya Çıkarmasını İsteyin	47
14. GÜN: Gerçek Korkularınızı Kabul Edin	49
15. GÜN: Ruhsal Aileyle Bağ Kurmak	51
16. GÜN: İlişkilere ve Sevgiye Dair Düşüncelerinizi Yenilemek	53
17. GÜN: İnsanların Sevgisi İçin Yaşamayı Bırakmak ve Bunun Yerine, Onları Sevmek	55
18. GÜN: Göz Önünde Olup Saklı Kalarak Yaşamak	57
19. GÜN: Sevinci, Duayı ve Şükranı Uygulamaya Dökmek	59

20. GÜN: Yüreğinizi Cennete Verin	61
21. GÜN: Umudunuzu İsa'ya Demirleyin	63

İsa Tüm İhtiyaçlarınızı Karşılamanı Sevgi Dolu Sığınaktır	65
22. GÜN: İsa Güvenebileceğimiz Bir Sığınaktır	67
23. GÜN: İsa Bizim Daimî Dostumuzdur	69
24. GÜN: Mesih, Müjde Olan Kurtarıcımızdır	71
25. GÜN: İsa Bizi Her Anda Görür	73
26. GÜN: İsa Bizi Merhametle Dinler	75
27. GÜN: İsa Baba'ya Bizim Hakkımızda Konuşur	77
28. GÜN: İsa Bizim Dostumuz ve Yuvamızdır	79
29. GÜN: İsa Bizi Ailesi Olarak Görür	81
30. GÜN: İsa Güveyimizdir	83
31. GÜN: İsa Bizi Hizmetine Katılmaya Çağırır	85
Sonuç.....	87

Ruhunuzu Nasıl Beslersiniz?

H E R G Ü N biraz, ruhunuza çok büyük fayda sağlayabilir.

Kahvaltı sırasında çocuklarıma Kutsal Kitap okuyorum. Çok fazla okumuyorum. Belki sadece birkaç ayet. Ama bunu hafta içi her gün yapmaya çabalıyorum.

Eşim ve ben yatağa gitmeden önce çocuklarımızdan biri için dua ediyoruz. Her gece bir diğer çocuğumuz için dua ediyoruz. Genellikle sadece birkaç dakikamızı alıyor. Uzun, geniş dualar etmiyoruz. Ama bunu her gece yapmaya çalışıyoruz.

Uzun sürmeseler de, bu uygulamalar ruhça geliştiren, umut dolu ve etkili uygulamalardır.

Bu ruhsal okuma için de aynısı geçerlidir. Her bir günün okuması kısadır. Aç ruhunuzu besleyecek birkaç ufak Kutsal Yazı parçası vardır. İşe giderken metroda veya otobüste okuyun. Akşam yemeğinde bir arkadaşınızla veya eşinizle okuyun. Otuz bir gün boyunca her gününüzün bir parçası hâline getirin ve size çok büyük fayda sağlayacaktır.

Peki neden?

Biz Kutsal Yazılar'la başlıyoruz. Tanrı'nın Sözü güçlüdür. Aslında bütün evrendeki en etkili güçtür. Kralların yüreklerini değiştirir, düşkünleri teselli eder ve körlerin ruhsal gözünü açar. Yaşamları değiştirir ve alt üst eder. Kutsal Kitap'ın Tanrı'nın kendi sözleri olduğunu biliyoruz ve bu yüzden Kutsal Kitap'ı bizzat O'nu tanımak için okuyor ve inceliyoruz.

Kutsal Yazı çalışmamız uygulama içermektedir. Teoloji, yaşam tarzımızı değiştirmelidir. Söz'ü kendi savaşıyla ilişkilendirmeniz çok önemlidir. Bu ruhsal okumayı okurken, çoğu zaman siz sözcüğünü göreceksiniz çünkü Ellen doğrudan doğruya siz okuyuculara sesleniyor. Her okuma, üzerinde düşünme sorularını ve uygulamaya yönelik bir öneriyi içeriyor. Eğer soruları yanıtlarsanız ve uygulamaya yönelik alıştırmaları yaparsanız, bu deneyimden çok daha fazlasını alacaksınız. Bunları atlamayın. Kendi ruhunuz için bunları yapın.

Kutsal Yazı çalışmamız ibadet içermektedir. İlişkiler korkutucudur ve zorluklarla doludur. Güvensizliklerimiz bizi duygusal olarak dengesiz, aşırı bağımlı ve korku dolu bir hâle getirebilirler. Zehirli ilişkilerde dolaşarak kalırız ve batağa saplanırız. Bu yüzden, Tanrı'nın Sözü'ne döneriz.

Kutsal Yazılar kendimizi karmaşık ilişkilerin ağlarından çıkarmamız için bize yardımcı olur ve bizi sonsuz güvenliğimiz olan Mesih'e götürür. İnsanlar yetersiz temellere yönelirler. Yaşamınızı bir başka insanın üzerine inşa ederseniz, kaçınılmaz biçimde incinir ve hayal kırıklığına uğrarsınız. Ruhlarımızın arzu ettikleri tatmini asla insanlardan alamayız. Tanrı bize ibadetimizi çaresizce istediğimiz insanlardan uzaklaştırıp tekrar tekrar bizzat O'na yöneltmemize yardımcı olması için kendi Sözü'nü verir. Tanrı'nın Sözü'nü kucaklarız çünkü bizi tek, gerçek ve yeterli temelimiz olan Mesih'e götürür.

Eğer bu ruhsal okumayı faydalı bulursanız (ki bulacağınıza inanıyorum!), hayatınızın farklı dönemlerinde tekrar okuyun. Önümüzdeki ayda bu kitabı çalışın ve bir yıl sonra, güvenliğimizin nihayetinde Mesih'te olması gerektiğini kendinize hatırlatmak için ona tekrardan dönün.

Eğer Ellen'in ruhsal okumalarını okuduktan ve tekrar okuduktan sonra, ilişkiler hakkında yazılmış Müjde merkezli daha fazla kaynak isterseniz, kendisi bunun için kitabın sonunda birkaç kaynak sıralamıştır. Onları satın alın ve faydalanın.

Hazır mısınız? Başlayalım.

Deepak Reju

GİRİŞ

Gerçek Sığınağınız’a Doğru İlerlemek

B U K İ T A B A başlarken ne düşünüyor ve hissediyorsunuz? Belki de ilişkisel durumlarınız sizi oradan oraya savururken siz sıkıca tutunmaya çalışıyor gibisiniz. Markos 4:35-41’de İsa’nın fırtınalı deniz üzerinde seyreden teknedeki öğrenceleri gibi, korkuyorsunuz, canınız yanıyor ve kontrolden çıkmış olan ilişkisel dalgalara saplanıp kalmış durumdasınız. Belki size yaşam gibi gelen biri sizden uzaklaşmış veya sizinle olan bağlantısını sonlandırmıştır. Ya da bir aile üyesi (bir eş, ebeveyn, çocuk) arzuladığınız şekilde, yaşamın katlanılabilir olması için *muhtaç* olduğunuzu hissettiğiniz şekilde sizi sevmeyi veya size bağlı olmayı reddediyordur. Ya da belki de duygusal dünyanızı tümüyle bir arkadaşla bağdaştırmışsınızdır ve o arkadaşla saplanıp kalmışsınızdır.

Hiç aşağıdakilere benzer düşüncelere sahip oldunuz mu?

- Neden bugün bana mesaj atmadı?! Bir başkasıyla mı zaman geçiriyor? Neden ben davet edilmedim? Benim yerimi bir başkası mı alıyor?
- Onu o kadar çok seviyorum ki – ona *ihtiyacım var!* Eğer bu ilişki biterse, daha fazla yaşamak istemiyorum; yaşamın onsuz bir anlamı yok.
- Günlerim seninle mutluluk doluyor ve günlerimi mahvedecek güce sahipsin. Yüreğim, dengem, değerli ve sevebilir hissetmem senin bana verdiğin dikkate bağlı. Sen bensin; ben de senim. *Beni bırakma!*
- Çocuklarımla yaşamlarına dahil olma şeklimin biraz aşırı kaçtığını biliyorum ama bana ihtiyaçları var – Ben onların annesiyim! Eğer evliliğim acı çekiyorsa, ne olmuş? Hiçbir zaman harika olmadı zaten. Tanrı bana bu çocukları verdi ve onlar benim yaşama sebebim. Eğer onların bana ihtiyaçları yoksa, ben de artık var olmam.
- Evliliğimin neden hayal ettiğim kadar tatmin edici olmadığını anlayamıyorum. Yani, evlilik ilişkimin benim yaşamımdaki tüm ihtiyaçlarımı karşılayan tek ilişki olması gerekmiyor muydu? Eşimin beni tamamlaması gerekmiyor muydu?

Tatmin edici ve sevgi dolu ilişkilere yönelik arzumuz iyi bir arzudur çünkü Tanrı'dandır (bkz. Yak. 1:17). Arkadaşlık, aile, hizmet, iş arkadaşlığı, komşuluk ve elbette Mesih'in bedenindeki ruhsal kardeşlerimiz de olmak üzere hangi bağlamda olursa olsun, O bizim ilişkilerimizin Yaratıcısı'dır. Ancak *Tanrı bizim esas sığınağımız veya yuvamız olarak başka insanlara yönelmemizi asla istememiştir*. Tanrı bizim O'na bel bağlamamızı, O'nun yetkisi ve bakımı altında yaşamamızı ve O'nun bize olan sevgisinde artan tatmin bulmamızı ister. Mesih'te güvende olduğumuzda, yaşamlarımızda O'nun halkına olan sevgimiz sağlıklı, kutsal ve Tanrı'yı onurlandıran bir sevgi olabilir. Ama Mesih'e olan sevgi ve itaat bizim ilişkilerimizin yanında ikincil kaldığında veya o ilişkilerin hiçbir şekilde bir parçası olmadığında, arkadaşlıklar, romantik ilişkiler, mentorluk ilişkileri, ruhsal önder/takipçi etkileşimleri ve aile ilişkileri tümüyle putperestliğe dönüşebilir.

Kutsal Kitap'a göre ne zaman bir şey veya *birisi* Tanrı'yı bizim düşüncelerimizde, arzularımızda ve odağımızda ikinci plana atıyorsa, o zaman yaşamlarımız yoldan çıkmış demektir. Bu tür ilişkilerin zehirli doğasının teşhisi zor olabilir çünkü çok ama çok ve tabii ki de doğal olarak *zehirleyici* (sarhoş edici) hissettirebilirler. Yoğun sohbetlere, fiziksel yakınlığa veya bir başka insanın bize duyduğu hayranlığa çoğu zaman eşlik eden o duygusal sarhoşluk veya coşku, bağımlılık yaratıcı olabilir. Ancak "Ben senin bana muhtaçlığına muhtacım ve sen de benim senin muhtaçlığına muhtaç olmama muhtaçsın" şeklindeki bir dinamik en iyi ihtimalde karmakarışık, en kötü ihtimaldeyse yıkıcı bir durumdur. İlişkilerimizdeki günahlı dinamikler bizim büyümemize ve gelişmemize yardımcı olmak yerine, bizi zehirlerler. Ben de bir insanın bana olan muhtaçlığının veya benim o insanın yaşamındaki rolümün, benim Tanrı'ya olan sevgimin ve bağımlılığımın yerini aldığı ilişkilerden payımı aldım. İlişkisel arazi aniden değişime uğradığında ve siz devrilmiş, geride bırakılmış ve kalbi kırılmış hissettiğinizde, kaygılı, korkulu, kıskanç ve güvensiz olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Tanrı yıllarca süren ve zehirli, kutsallıktan uzak bağımlılıklarla dolu kişilerarası örüntülerden özgür olmam için beni bir gelişim yolculuğuna çıkarmıştır.

Siz nerede olursanız olun, Tanrı içinde bulunduğunuz durumların şefkatle farkındadır ve ne hissettiğinizi bilir; gerçekten bilir. Eğer ilişkisel bir çalkantının içindeyseniz, yüreğinizin gözlerini ve aklınızı yeniden O'na

odaklamaya razı mısınız? O'nun kim olduğuna bakmaya ve sonrasında bir veya daha fazla ilişkinizde neden zehirlilik olduğunu teşhis etmeye razı mısınız? İsa'nın kim olduğunu düşünmeye ve sonrasında O bizim yaşamlarımızda doğru yerinde olduğu sürece, insanların da doğru yerlerinde olacakları anlayışını alçakgönüllülükle kazanmaya razı mısınız?

Gelin, bana bu yolculukta katılın. Gelin, sevecen, güvenli Sığınağımız ve Rabbimiz'e yenilenmiş gözlerle bakarak cesaret bulalım. Yürekerimizin bize yalnızca Mesih'in sunabileceği şeyleri başkalarından beklemeye meyilli olduğu gerçeğiyle dürüstçe yüzleşelim. Her şeyden de öte, her ilişkimizde sağlıklı olan Tanrı takipçileri olarak ibadetimizde büyümek üzere cesaret bulalım.

Bu Yolculukta İmanla Ateşlenmiş Bir Gerçekçilikle Bulunun

Bu kitaba başlarken, Tanrı'nın sizin eş bağımlı örüntülerinizi değiştirebileceğine inanmakta zorlanabilirsiniz veya belki de değişim konusunda hevesli *hissetmiyorsunuzdur*. Ancak yine de, Tanrı'dan "kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin" olmasını dilemeye istekli misiniz (Flp. 2:13)? Ruhsal gelişimin ardınca gitmenin ilk adımı Tanrı'nın Sözü'ne iman etmek ve yaşamınızın kontrolünü O'na teslim etmektir.

Sonraki adımınız gerçekçi beklentilere sahip olmaktır. Çoğumuz sorunlarımıza hızlı, acısız çözümler ararız ve sorunlu ilişkiler için de aynısı geçerlidir. Ama arzularınız, kişilerarası örüntüleriniz ve ilişkileriniz bir gecede değişmez. Bunun yerine tövbe, yukarı yönlü bir değişim meydana getirir; yukarıya doğru yavaş, istikrarlı bir şekilde giden büyüme, dönüşüm ve sağlıklılık gidişatı doğurur. Büyümenin gerçekleştiğini gösteren şeyler nelerdir?

- Bu ruhsal okuma kitabı boyunca ilerlerken ilişkisel dünyanızı dü-rüstçe değerlendirmek.
- Kendinizle aşırı bağımlı olduğunuzu fark ettiğiniz bir kişi arasına mesafe koymak.¹
- Yeni bir arkadaşla veya tanıdıkla zaman geçirme inisiyatifi göstermek; başka kişilerle ilişkisel olarak etkileşime geçme istekliliğinde büyümek.

- Mesih-merkezli, Kutsal Kitap’a sadık bir yerel kilise aracılığıyla imanlılar topluluğuyla etkileşimde olmak. Tanrı’nın halkı sizin “iman aileniz”dir (bkz. Gal. 6:10) ve yerel kiliseler birçok farklı türde ve derinlikte sağlıklı ilişkiler geliştirmeniz için eşsiz bir fırsat sunarlar.
- Tanrı’yı tanımanın, O’nu sevmenin ve O’nunla bir ilişki geliştirme- nin bir yolu olarak O’nun Sözü’nü okumak.
- Tanrı’ya sürekli olarak daha fazla istek duymak, O’nu sevmek ve birincil ilişkiniz olarak O’nu aramak.

Bu kitabın ilk kısmı size bir hafta boyunca, düşüncelerinizde bir kişiyle veya ilişkisel bir durumla fazla meşgul olmaktan uzaklaşma, bu şekilde bir oruç tutma fırsatı sunmaktadır. Eğer gerçekten –*cidden* diyorum– ilişkisel bütünlüğe (sağlığa) doğru ilerleyip büyümek istiyorsanız, ihtiyaçlarınızı gerçekten karşılayan tek Kişi’ye, yani Tanrı’nın kendisine yeni bir odakla bakmanız gerekiyor.

İkinci ve üçüncü kısımlar sizin zehirli ilişkilere katkıda bulunan etkenleri anlamınıza ve daha sağlıklı olma yolunda atabileceğiniz adımları tespit etmenize yardımcı olacaktır. Dördüncü bölümde, gözlerinizi birkaç gün İsa’ya çevireceksiniz. O, bu otuz bir günlük yolculuk boyunca ve ötesindeki yaşamınızın tüm büyüme, itaat ve dönüşüm günlerinde sizinle Olan’dır.

Gerçek Sığınağımız Bizi Zehirli İlişki Dinamiklerinden Özgür Kılar

İnsanlar konusundaki sorunlar, insanlar Aden Bahçesi’nden bu yana var olalı beri süregelmiştir! Bu mücadelede yalnız değilsiniz. Birçok insan, diğer insanlardan kendi arzu ettikleri şekilde, *muhtaç* olduklarını düşündükleri şekilde beğeni, sevgi veya tepki görmek ister. Ve bu olmadığı zaman yaşanan korkuya, öfkeye, kaygıya, tatminsizliğe, kıskançlığa ve acıya aşınadırlar. Hem kadınlar hem de erkekler saplantılı ve tüketici bir ilişkide kapana kısılmanın ve hatta hapsolmanın nasıl bir şey olduğunu deneyimlemişlerdir.

Bu yüzden Davut’un bir çoban, kral, askeri komutan, günahkâr ve Tanrı’nın seçilmiş olarak yüreğinden gelen dualarının ve ezgilerinin tümü arasında, bende en çok yankı bulan yakarışı şudur: “Çıkar beni zindan-

dan, adına şükredeyim. O zaman doğrular çevremi saracak, bana iyilik ettiğin için” (Mez. 142:7). Tanrı beni gerçekten de ilişkisel zindanlardan çıkarmıştır ve yaşamımda sağlıklı, Mesih’i yücelten ilişkilere sahip olma olanak tanımıştır. Doğrular çevremi sarsa bile, Tanrı’nın benim Sığınağım, ilk aşkım ve güvenlik kaynağım olmasına duyduğum ihtiyaç asla küçülmeyecek.

Bu yolculuğa başlarken, gözlerimizi Mesih’e çevirerek Tanrı’dan bizim arzularımızı değiştirmesini dileyelim.

Koru beni, ey Tanrı,
Çünkü sana sığınıyorum.
RAB’be dedim ki, “Efendim sensin.
Senden öte mutluluk yok benim için.”
Ülkedeki kutsallara gelince,
Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır.
Başka ilahların ardınca koşanların derdi artacak.
Onların kan sunularını dökmeyeceğim,
Adlarını ağzıma almayacağım.
Benim payıma,
Benim kâseme düşen sensin, ya RAB;
Yaşamım senin ellerinde.
Payıma ne güzel yerler düştü,
Ne harika bir mirasım var! (Mez. 16:1-6)

TANRI BİZİM EN GÜVENİLİR SİĞINAĞIMIZ'DIR

Ya Rab, yüzleştığım şeyin ortasında senin benim için gerçekten de güvenilir bir yer olabileceğine inanmakta zorlanıyorum. İlişkisel dünyamdaki ve özellikle de _____ ile olan ilişkimdeki karmaşıklıktan gerçekten özgür olabileceğime inanma mücadelesi veriyorum ve şu anda acı içerisindeyim. Canım yanıyor, öfkeliyim, yalnızım ve kaygılıyım. Ve senden Söz'ündeki harikaları görebilmem için yüreğimi açmanı istiyorum. Sözlerine inanmama yardım et, ya Rab; ve lütfen onları yüreğime, aklıma ve yaşamıma kazı. Sana ihtiyacım var ve bunun nasıl olacağını bilmekte zorlansam bile, beni günbegün, adım adım yönlendirerek ilişkilerimde daha sağlıklı ve kutsal olmamı sağlaman konusunda sana daha fazla güvenmek istiyorum. Bu yardım yakarışlarımı kendisine ait olduğum ve bana dost diyen İsa aracılığıyla sana sunabildiğim için sana şükrediyorum. Amin.

1. GÜN

Şimdi ve Sonsuza Dek Sığınağımız

Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB! RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır; Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir; kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır! (Mez. 18:1-2)

DÜŞMÄNLÄRİ tarafından kovalandıktan ve sevdiği insanlar tarafından ihanete uğradıktan sonra,¹ Davut şöyle başlar: *Seni seviyorum, ya Rab*. İlişkisel hayal kırıklıkları beni hüsrana uğrattığı, bana dışlanmış ve incinmiş hissettirdiği zaman benim doğrudan yöneldiğim dua her zaman bu olmuyor! İçimdeki pasif-agresif, acıdan kaçan kız onu *dışarı* salmam için başımın etini yiyor. Stres yapabiliyor ve içime yönelebiliyorum ve bu de genellikle kendine acımayla sonlanıyor. Elbette ben de rahatlamayı hak ediyorum, *öyle değil mi Rab?! Elbette benim* istediğim şekilde sevilmemi istersin, *öyle değil mi Rab?!*

Of. İlişkisel motivasyonlarım *benim* içimde nasıl böyle karmakarışık hâle geldi? İsa'yı ve insanları samimi bir yürekle sevmek istiyorum. Hayal kırıklığına uğradığımda, kimliğimin en temel ve en güzel gerçeğini unutmak kolay oluyor: Tanrı tarafından seviliyor ve tanınıyorum. Tanrı'nın Mesih'te bana olan sevgisi, insanlardan beni sevmelerini talep etmek yerine, benim onları sevebilmeme olanak tanıyor.

Kim olduğumuzu ve Tanrı'nın kim olduğunu unuttuğumuzda, tüm acılardan ve hayal kırıklıklarından kaçış vaadinde bulunuyor gibi görünen dünyasal ilişkilere koşmamız kolaydır. Bazen belirli insanlar içimizde onların bizim tüm ihtiyaçlarımızı karşılamalarına, yüreklerimizi yatıştırma-larına veya bizi bir şekilde kurtarmalarına yönelik bir arzu uyandırır- lar. İlişkiler iyi bir armağandır ama en sevgi dolu, en iyi niyetli insanlar bile nihayetinde bizi içimizdeki acıdan kurtaramaz veya bize kusursuz sevgi sunamazlar. Bu *gerçekten* olmaz.

Bizim gibi Davut'un da, Tanrı'nın bizim kontrol edemediğimiz bu fırtınalı yaşamda ve beklenmedik ilişkisel hava durumlarında sürekli olarak güvenli bir yer, bir sığınak olduğunu öğrenmesi gerekiyordu. Onun Rab'bi nasıl tarif ettiğine bakın: *(Benim) Gücüm, kayam, sığınağım, kurtarıcım,*

kalkanım, korunağım. Davut'un bu tariflerde *benim* ifadesi kullanması (örn. gücü-*m*) onun yüreğinden gelen yakarışlara kişisel ve belirgin bir dokunuş katmaktadır. Rab yalnızca en güvenilir sığınak değildir; O *sizin* ve *benim* sadık korunağımızdır.

İlişkisel bocalamalarınız konusunda yardım için Rab'be mi dönüyorsunuz, yoksa başka yerlere mi bakıyorsunuz? Tanrı ilişkisel fırtınalarımızda bizim güvenli limanımızdır. Diğer insanların bize verebilecekleri şeylerden daha çok O'nu sevebilmemiz için yüreklerimizi değiştirir. Biz bitap düşmüşken, uzun zamandır süregelen sağlıksız ilişki örüntülerinin gerçekten üstesinden gelip gelemeyeceğimizden emin olamıyorken, O bize şefkatle yaklaşır. O'ndan vazgeçtiğimizde ve güvenliği insanların beraberliğinde ve dikkatinde aramakta ısrar ettiğimizde bile, Rab bizim ardımıza düşmekten yorulmaz. Zayıf ve günahkâr insanların aksine, O'nun bizi sevmeye kapasitesi şaşmaz ve sınırsızdır!

Seni seviyorum, ya RAB. O'na dönün ve bugün buradan başlayın. Mesih aracılığıyla, Tanrı bizi ilişkilerimizdeki faydasız (ve kutsallıktan uzak) örüntülerden kurtarır ve bizi O'na güvenebilmemiz için güçlendirir.

Düşünün: Daha sonrasında 18. Mezmur'da, Davut'un yüreği şükranla coşar. "Beni zorlu düşmanımdan... kurtardı çünkü onlar benden güçlüydü" (17. ayet). "Beni huzura kavuşturdu... çünkü benden hoşnut kaldı" (19. ayet). Tanrı Davut'u kurtardı çünkü ondan hoşnut kaldı. Tanrı aynı şekilde size de yaşamınızdaki ilişkisel fırtınalarda yardımcı olmaktan hoşnut kalır. Bu yolculuğunuza başlarken Mesih sizinledir!

Harekete Geçin: Tanrı'nın O'na gerçek Sığınağınız olarak bakmanıza yardımcı olması için dua edin. Belki şu gibi sözlerle bunu yapabilirsiniz: "Rab İsa, seni sevmeme ve sahte kurtarıcılara hayır dememe yardım et. Sana evet demem için beni güçlendir. Beni ilişkisel zindanlarımdan kurtaracağın ve sende huzur bulup sana güvendiğim güvenli bir yere getireceğin konusunda sana güvenmeme yardımcı ol. Amin."

2. GÜN

Yüreğimizin Şifacısı

RAB gönlü kırıklara yakındır, ruhu ezikleri kurtarır. (Mez. 34:18)

O kırık kalplileri iyileştirir, yaralarını sarar. (Mez. 147:3)

HİÇ yara bakım uzmanı diye bir şey duydunuz mu? Hemşire olan bir arkadaşım var ve gün içinde insanların evlerine gidip onların yaralarını tedavi ediyor. Darbe almış, delinmiş ve kesilmiş yerleri temizliyor, sarıyorsa ve vücutta iyileşmeyi sağlamak için antibiyotik uyguluyor.

Peki ya yaralı yürekler? Onlar nasıl değerlendirilecek, sarılacak ve iyileştirilecekler? Zehirli ilişkiler yüreklerimizi yaralayıp parçalayabilir. Onların ihtiyaçlarını karşılayalım diye bizi manipüle eden insanlar tarafından ezilebilirler. Birisine saplantılı biçimde bağlandığımızda ve tüm ihtiyacımızın o kişi olduğuna inandığımızda, bir ihanet o sarsılmaz sevgiye yönelik tüm hayallerimizi altüst edebilir.

Kutsal Yazılar irademizin ve ruhsal yaşamımızın merkezi olan ruhumuzun “paramparça, tarumar, tuzla buz”¹ oluşunu tarif etmek için *kırık* kelimesini kullanır. Mezmur 147:3’ün tarif ettiği “yaralar” birisinin ruhundaki hasara, incinmeye veya acıya karşılık gelmektedir. Tanrı tüm şefkatiyle, size karşı işlenmiş olan günahların yara izlerini nasıl taşıdığının bilincindedir. Budalalar, günahkârlar ve sorunlu insanlar sizin yaşamınızı etkileyecek kararlar vermişlerdir. İhanet, yarı yolda bırakma ve kandırma Tanrı’nın gözünde küçük suçlar değildir; O sizi görür ve sizin acılı ve hatta belki travmatik deneyimlere maruz kalan tarafta olup olmadığınızı bilir.

Kurtarıcımız ve Şifacımız olan Tanrı yüreğinizi iyileştirebilecek tek Kişi’dir. Hatta, İsa halka yönelik hizmetine başladığında, hizmetini tarif etmek için Yeşaya 61’den alıntı yapmıştır ve orada kırık yüreklerin iyileştirilmesinden bahseder. Babası’nın O’nu bu dünyaya göndermesinin beyan edilen sebeplerinden biri budur (bkz. Luk. 4:18-20). Yara bakım uzmanları yalnızca fiziksel bedenlerimizi tedavi ederler ama gözle görülmeyen kısımlarımızı yalnızca Tanrı tedavi edebilir. İçimizde, yalnızca Tanrı’nın ikamet ettiği yerde (bkz. Kol. 1:27), Mesih’in Ruhu acılarımızı ve kederimizi yatıştırır ve iyileştirir.

Bazen yüreklerimiz kendi günahımızdan ve putperestliğimizden ötürü yaralanabilir (bkz. Mez. 16:4). Ahmakça seçimler, günahlı davranışlar ve karmakarışık ilişkiler, bizim Tanrı'ya yalnızca bağışlanma konusunda bağımlı olmadığımızı, aynı zamanda huzur ve şifa konusunda da bağımlı olduğumuzu ortaya çıkaran sonuçlar doğururlar. Lütufkâr Kurtarıcımız bizi yalnızca günahtan kurtarmaz, aynı zamanda bizi günahımızın ve başkalarının günahlarının sonuçlarından da kurtarıp bizi iyileştirir ve düzeltir! Evet, ahmakça, günahlı seçimlerin sonuçlarını çekebilir. Evet, *bize karşı işlenen* ruhu yaralayan günahlar bizde bu dünyadaki yaşamımız boyunca taşıyacağımız yara izleri açabilir. Ama Mesih'in kırık yürekleri sarma ve iyileştirme hizmeti gerçektir!

Kırık bir yürek huzur ve onay için Tanrı'ya daha fazla –ve insanlara da daha az– bakarak büyür. İyileşmiş bir yürek bir arkadaşla, bir eşle veya bir akıl hocasıyla iyi bir armağan olarak kurulan bağlantının tadını çıkarabilir. Yürek biz Tanrı'nın Sözü'nün ve sevgisinin yaralarımızı adım adım gerçeklerle yıkamasına izin verdikçe iyileşir.

Düşünün: Yüreğiniz kırık ve ezilmiş hissettiriyor mu? İç varlığınızın derinliklerinde iyileşme bulmaya olan ihtiyacınızı Tanrı'ya anlatabilir misiniz?

Harekete Geçin: Sizin veya bir başkasının günahının hangi sonuçları yaşamınızda en acılı kedere sebep oldu? Çoğumuz saplantılı ilişkilerin, cinsel günahların ve bencil eylemlerin yara izlerini taşıyız. Yüreğimizin Şifacısı olan İsa geri döndüğünde tüm canımız, ruhumuz ve bedenimiz sağlam ve lekesiz olsun diye, Esenlik Tanrımız bizi tümüyle kutsal kılabilir (bkz. 1.Se. 5:23)! Şimdi O'na dönün; ihtiyacınız olan merhameti ve yardımı dileyin.

3. GÜN

Bizi Kendimizden Kurtaran Tanrı

O bizi karanlığın hükümranlığından kurtarıp sevgili Oğlu'nun egemenliğine aktardı. O'nda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz. (Kol. 1:13-14)

T A N R I ' Y A çaresizce, "Rab, bugün insanları benden kurtar!" diye yaktığım günler var. Sabırsız ve hayal kırıklığına uğramış hissettiğimde ve kendimi herkesten doğru gördüğümde, eğer Tanrı'nın benim yüreğimin arzularını ve taleplerini değiştiren lütufkâr müdahalesini almıyorsa, benimle irtibatla olan insanlar tehlike altındadırlar.

Duam hep bu şekilde değildi. Şiddetli ilişkisel karmaşıklığın ve kafa karışıklığının ıstırapı altındayken, sahip olduğumu zannettiğim en büyük sorun benim yüreğimin içinde değildi; sorunun diğer insanlar olduğunu düşünüyordum. Bana vermeleri gerektiğini düşündüğüm şeyleri vermiyorlardı ve bana sürekli olarak dikkat ve onay vermeleri gerekiyordu. Beni bir öncelik olarak görmeleri, hatta dahası, *en yüksek* öncelikleri olarak görmeleri gerekiyordu. Sonuçta, ilişkilerime çok fazla yatırım yapmış, onlar için çok fazla zaman ve enerji feda etmiştim.

Siz de aynı durumda bulundunuz mu? Eşiniz, erkek arkadaşınız, kız arkadaşınız veya bir arkadaşınız size fena hâlde istediğiniz şeyi vermez ve sürekli olarak hayal kırıklığı, hüsrân ve incinmişlik içerisindesinizdir. Michael böyleydi. Karısı Jackie, kocasını *gerçekten* seviyordu ve ona bağlıydı ama Tanrı'yı, kocasını sevdiğinden daha fazla seviyordu. İsa'yla olan ilişkisinde deneyimlediği esenlikten ve sevgiden bahsediyordu. Michael gizlice –ve suçlulukla– buna öfkeleniyordu. Elbette, Tanrı konusunda ve bu gibi şeylerde ciddi olmamız gerekir ama Jackie onun karısıydı! Kocasını bir numara olarak görmesi, tüm gününün odağında onun olması ve her zaman ona sevildiğini, önem verildiğini ve saygı duyulduğunu hissettirmenin yollarını düşünmesi gerekmez miydi? Michael'ın en büyük sorunu veya öyle zannettiği sorunu, karısının onun duygusal arzularını tatmin edemiyor olmasıydı. Sahip olduğu güvensizliği ve bu güvensizli-

ğinin Jackie'ye onu güvende hissettirmesi için nasıl talepler yüklediğini göremiyordu.

Michael da benim gibi, acısının ve günahlı yüreğinin taleplerinin onu hapsedmesine izin vermişti ve kurtarılması gerekiyordu. Michael'ın Sevgili Oğul'da bir sığınağı olduğunu ve yalnızca Oğul'un onu günden kurtarabileceğini, yüreğini tatmin edebileceğini ve karısını bencillikten uzak biçimde sevebilmesini sağlayacağını fark etmesi gerekiyordu. Yüreğindeki gizli öfkenin karanlığı, İsa aracılığıyla Tanrı Egemenliği'nin ışığıyla dönüştürülebilirdi. Bu ışık, Michael'i özgürleştirebilir ve onun karısı Jackie'yi, ona yüklediği mini-mesih rolünün kancasından özgür bırakmasını sağlayabilirdi.

Tanrı bizi kendimizden kurtarır; günahımızdan, bencilliğimizden, kaçık arzularımızdan ve bozuk önceliklerimizden kurtarır. O'nun kurtarıcısı Sevgili Oğul olan İsa aracılığıyla gelir. İsa hayal kırıklığına uğradı, kötü muamele gördü, sevilmedi ve sevdikleri tarafından terk edildi ama kendisini incitenlere karşı asla günah işlemedi. O'nun bizi bizden kurtarıp *kendisine* götürmesi ne harika bir tesellidir! O ki, sonsuza dek O'nunla yaşayacağımız sadık dost, eş ve yol arkadaşıdır.

Düşünün: Hiç en büyük sorunuzun bir kişinin size gösterdiği veya göstermediği tepki olduğunu düşündünüz mü? Tanrı'dan *sizin* yüreğinizi değiştirmesini dilemek yerine, nasıl *bir başkasını* sizin istediğiniz şekilde olması veya davranması için değiştirmesini talep ettiniz?

Düşünün: Hiç Tanrı'ya sizi kendi bencilliğinizden ve günahınızdan kurtarması ve sizi İsa'nın Egemenliği'ne aktarması için yakardınız mı? Yakarmadıysanız, dua edin ve Tanrı'dan, en çok ihtiyacınız olan şeyin O'nun sevgi dolu kurtarıcısı olduğuna inanmanıza yardımcı olmasını isteyin.

4. Gün

Merhametli ve Teselli Veren Babamız

Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor. (2.Ko. 1:3-4)

U T A N Ç . M A H C U B İ Y E T . Kendinizde fark ettiğiniz kafa karıştırıcı ilişkisel eğilimlerle hangi cesaret kırıcı kelimeleri bağdaştırıyorsunuz? İlişki bağımlılığı ve zehirli ilişkilerle verdikleri mücadeleleri *aşağılayıcı, aptalca veya çocukça* olarak tanımlayan birçok adam ve kadın tanıdım. Birçok yetişkin iyi oluşlarını bir kişiye veya bir kişinin onlara olan tepkilerine bağlayarak gizli, acılı savaşlar verir. İçten içe orta okulda yalnız başına oturup öğle yemeği yiyen çocuk gibi veya mezuniyet balosunun davetiye listesinde tek adı geçmeyen genç gibi hissederler.

Deneyimlerinizi hangi kelimelerle tarif ediyor olursanız olun, yalnızca anlayan değil, aynı zamanda merhametli, şefkatli ve yüreğinizi teselli etmeye istekli olan bir Tanrınız vardır. O'nun tesellisi şu anda sizin en çok aradığınız teselliye benzemiyor gibi görünebilir ama sizi temin ederim ki, en çok ihtiyacınız olan şey odur.

Günahın tahribatından ötürü, yüreklerimiz binbir farklı şekilde ıstırap yaşayabilir. Duygusal sıkıntı, korku ve yalnızlık bizim bazen ilişkilerimizden ötürü karşılaştığımız ıstıraplardır. İlişkilerimize yaptığımız günahlı katkılar üzerinde çalışma konusunda ciddi olduğumuzda, özgürleştirici bir Kurtarıcı'ya, öğüt veren bir Ruh'a ve merhametli bir Baba'ya neden ihtiyacımızın olduğu açıklık kazanır. Biz zayıf ve muhtaç bir halkız.

Zayıflığımızı ve ıstırabımızı görerek, Pavlus Korintlilere yazdığı mektubuna Tanrı'nın kim olduğuyla ve ne sunduğuyla başlar. O merhametli bir Baba'dır; günahlı bir dünyada nelerle yüzleştüğimizin şefkatle bilincindedir. O bizi bocalamalarımızdan ötürü mahkûm etmez veya utandırmaz; bunun yerine, bizi incinmişliğimizle *birlikte* kendisine yaklaşmaya davet eder. O biraz tesellinin değil, *tüm* tesellinin Tanrısı'dır.

Gördüğünüz üzere, biz günahkârken, köleleştirici arzular acı ve hayal kırıklığı karşısında yüreklerimize hükmetmeye kalkışırken, Tanrı'nın merhametli ve teselli edici olduğunu bilmemiz gerekiyor. O bizi tüm hislerimizde ortasında kendi varlığından emin kılar. Zorlu ilişki durumlarına günahlı biçimde karşılık verme ayartısı yaşadığımızda, Tanrı'nın tesellisi bizi kurtarır ve yatıştırır. Bir ayet yüreğimize özel biçimde konuşur; beklenmedik biçimde birisi şefkatli sözlerle araya girer; Tanrı içimizdeki imanı canlandırır ve durumumuz ne kadar zor olursa olsun, O'nun sevgisinin bizim için güvenli bir sığınak olduğuna inanmamızı sağlar.

Sağlıksız ilişki örüntüleri bir gecede oluşmaz ve bir gecede alt edilemez. Bu süreçte sabırlı olun. Teselli dolu olan iyi ellerdesiniz.

Düşünün: Tanrı'nın merhameti ve tesellisi uzak vaatler değildir bizim için bugün ulaşılabilir durumdadır çünkü göklerdeki Babamız bize ihtiyacımız olan şeyi vereceğini vaat etmiştir. Bugün ne tür bir cesaretlendirmeye ihtiyaç duyuyorsunuz? Hangi yönlerden teselli arayışı içindediniz? 2. Korintliler 1:3-4'ün vaatleri üzerinde düşünün: Tüm tesellinin sahibi merhametli Tanrı sizi yalnızca tüm acılarınızda teselli edebilmekle kalmıyor, aynı zamanda bunu sevgiyle istiyor. Şaşırtıcı, öyle değil mi? O bizi gerçekten önemsiyor!

Harekete Geçin: Tanrı'nın tesellisi, vermeye devam eden bir armağandır: Biz O'nun sevgisini aldıkça, O bize buna karşılık başkalarını teselli etmek için gereken kaynakları verir. Yaşamınızda teselliye ihtiyaç duyuyor gibi görünen birisi var mı? Belki bu yapmak isteyeceğiniz son şey olabilir ama başkasının takdir etmesinden veya karşılıklı bulunmasından bağımsız olarak biz iyilik sunduğumuzda, bundan gelen bir esenlik ve özgürlük vardır. Tanrı'nın sunduğu teselli asla bitip tükenmez; akmaya devam eder!

5. Gün

Yardımcı Öğütçümüz

“Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz. Ben de Baba’dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhunu verecek.” (Yu. 14:15-17)

İ L İ Ş K İ S E L bir bocalamanın ortasında, rahatsız, incinmiş ve kafası karışmış hissediyordum. Bunu bir arkadaşım ile konuşurken, nazik bir öneride bulundu: “Neden o kişiye nasıl hissettiğini söylemiyorsun, Ellen?!”

“İşte sorun da o... Nasıl yapacağımı bilmiyorum!”

Cevabım iyi niyetli arkadaşımı hazırlıksız yakaladı. Komiktir ki, benim bu itirafıma karşılık o da *ne hissettiğini* nasıl ifade edeceğini bilmiyordu!

İçimizdeki sıkıntı ve acı için kelimeler bulmakta zorlandığımızda, bir Yardımcımız vardır: Kutsal Ruh. İsa kendi takipçilerinin yaşamı, ilişkileri, itaati, acıları ve diğer şeyleri çözme yetisine sahip olmadıklarını biliyordu. O’nun çözümü neydi? Babası’ndan (bizim de Babamız’dan!) onlar için bir armağan diledi ve bu armağan da bizim Öğütçümüz, Yardımcımız ve Rehberimiz olan Kutsal Ruh’tur. Gizemli bir şekilde, Tanrı bizim yüreklerimizle Ruh aracılığıyla ilgilenir.

Yıllar içerisinde, öz-farkındalığım gelişti ve yüreğimin durumlara verdiği tepkilerin muhakemesini yapmayı öğrendim. Belki benim gibi siz de kitaplar okudunuz, bilge dostlarla konuştunuz veya ilişkisel bocalamalarınız konusunda danışmanlara başvurdunuz. Bunlar her ne kadar faydalı adımlar olsa da, ilişkisel bütünlükte (sağlıkta) büyüme de dahil olmak üzere tüm büyüme, Kutsal Ruh tarafından, içimizde yaşamakta olan Tanrı yaşamı tarafından etkin kılınır.

İsa kendi takipçilerini, çetin durumlardan kaçmaya meyilli olan bu insanları şöyle cesaretlendirdi: “Kendimizi neyle, nasıl savunacağız?” ya da, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye kaygılanmayın. Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir” (Luk. 12:11-12). Siz ne söyleyeceğinizi veya niye öyle hissettiğinizi bilmezken, Ruh size nasıl yardımcı olur? Neden belirli ilişkiler sevecen ve özgür görünmek yerine zindanvari ve zalim

görünür? Tanrı'ya konuşur, O'ndan size Kutsal Ruh aracılığıyla rehberlik etmesini dilersiniz:

- Rab, bana yardım et! Korkuyorum... Bu kişiden vazgeçmeyi, her gün iletişimde olmamayı hayal bile edemiyorum. Ona neden bu kadar bağımlı olduğumu anlamama yardımcı ol.
- Tanrım, düşüncelerim onun bana söylediği şeyin etrafında dönüp duruyor. Lütfen bana bu durumda Mesih'in aklıyla, doğru şekilde düşünmem için rehberlik et.
- Baba, neden _____ kişinin benim hakkımda ne düşündüğüne bu kadar saplanıp kaldığıma dair en ufak bir fikrim yok. Bana neyin doğru olduğunu göster!

İsa bizi yetim bırakmayacağını, bize Kutsal Ruh aracılığıyla geleceğini vaat etti (bkz. Yu. 14:18). Her durumda, O'na bağımlılık ve güvenle yaşadığımız zaman bize rehberlik edecek bir Öğütçümüz ve Yardımcımız vardır.

Harekete Geçin: İlişkiler bizim Tanrı'ya olan bakışımızı gölgelediğinde, ihtiyaç duyduğumuz bilgeliğe ve rehberliğe için genellikle O'na gitmeyiz. Şu anda var olan her türlü ilişkisel kafa karışıklığınızı veya sorularınızı duayla Tanrı'ya getirin, Ruh'tan size rehberlik etmesini dileyin.

Harekete Geçin: Davut duasında sizin de dile getirmeniz gereken harika bir gerçeğe dile getirdi: “Öğütlerin benim zevkimdir; bana akıl verirler” (Mez. 119:24). Tanrı'dan siz bu kitap boyunca ilerlerken size O'nun rehberliğini benimseyecek alçakgönüllü bir yürek vermesini dileyin.

6. Gün

Sevgi Dolu Rabbimiz ve Yaratıcımız

Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey –tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümler– O’nda yaratıldı. Her şey O’nun aracılığıyla ve O’nun için yaratıldı. Her şeyden önce var olan O’dur ve her şey varlığını O’nda sürdürmektedir. (Kol. 1:16-17)

K A R İ V E G R A C E birbirlerinin en iyi arkadaşlarıydılar ve bir ruh ikizi bulmalarından ötürü şükranla dolup taşıyorlardı. Kolaylıkla yakınlık kurdular ve kısa bir sürede yaşamlarının ne kadar iç içe geçtiğine şaşıyorlardı. Çok geçmeden her gün, gün boyunca saplantılı biçimde mesajlaşmak, dua ihtiyaçlarını paylaşmak, yaşamın birçok alanıyla ilgili tavsiye istemek ve yaşamın zorlu olduğu zamanlarda birbirlerini teselli etmek onlar için bir norm hâline geldi. Kari’nin kocası onun yeni kankasının onu ne kadar tükettiğiyle ilgili endişesini dile getirdiğinde, Kari öfkeyle kendisini savundu: “Ona ihtiyacım var! Onun arkadaşlığı bana senin bir erkek olarak sunamayacağın bir şey sunuyor!”

Ne olmuştu? Kısacası, Kari ve Grace sevidiklerini ve ihtiyaç duyulduklarını hissetme arzularıyla birlikte sürekli yakınlığa ve uzun duygusal konuşmalara bağımlı hâle gelmişler ve birbirlerine yaşamları üzerinde güç ve kontrol vermişlerdi. Arkadaşlıklarını yaşamlarının sürücü koltuğuna oturtmuşlar ve arkadaşlıklarının, günlerini coşkuyla veya hüsrarla sonuçlandırmasına, duygusal iyi oluşlarını ve hissettikleri güveni belirlemesine izin vermişlerdi. Her ne kadar ikisi de Hristiyan olsa da, birbirlerini yaşamlarının en önemli parçası hâline getirmiş ve Tanrı’yı ikinci plana atmışlardı. Hiçbir insan böyle bir yükü taşıyamaz ve yalnızca Tanrı’nın bizim yaşamlarımızı yönetmesi gerekir!

Anlayacağınız üzere, her şey demek gerçekten *her şey* demektir: Her şey İsa aracılığıyla ve İsa için yaratıldı. Buna ilişkilerimizin her biri de dahildir. Kari ve Grace, arkadaşlıklarının Tanrı’ya ait olduğunu unutma tuzakına düştüler ve bu yaygın bir tuzaktır. Kari’nin evliliği ve Grace’le olan arkadaşlığı, Mesih’in merkezde bulunmasıyla zevk alınacak armağanlardı ama Kari odağına sevilme arzusunu koydu.

Çoğumuz Mesih'in ilişkilerimiz ve arzularımız üzerindeki rabliğinden serbestlik isteriz. Şöyle düşünürüz: "Tanrım, ne kadar yalnız olduğumu biliyorsun. Bir kişiyi yaşamımın en önemli unsuru yapmamda yanlış olan ne var ki?" veya "Ama o kadın dostumun, kocamdan farklı olarak öyle sıcak bir dokunuşu var ki, ona ihtiyacım var!" veya "Eğer karım benimle ilgilenmiyorsa, mahvolmuşum. Eğer o benim tüm ihtiyaçlarımı karşılayamayacaksa, Tanrı neden onunla evlenmeme izin verdi?"

Bu düşünceler tanıdık geliyor mu?

Mesih'in ilişkilerimiz üzerindeki sevgi dolu rabliğine teslim olduğumuzda, insanlardan özgürce zevk alabileceğimiz ve onları özgürce sevebileceğimiz güvenli bir yerimiz olur. O'nun bizi kendisi için yarattığına inandığımızda, O'nun bizim ilişkisel dünyamızı, bu dünyanın içerisinde kimin olduğunu ve kimin olmadığını gözettiğini bilerek huzur buluruz. Hâlâ ilişkilerimizde zaman zaman acı ve memnuniyetsizlik yaşayabiliriz ama perişan olmak yerine, İsa'ya yaklaşabiliriz.

Pavlus bize Koloseliler 1:18'de, Tanrı'nın *her şeyde* ilk yeri, üstün konumu İsa'ya vermiş olduğunu öğretir. Bunun anlamı şudur: O'nun bizim en öncelikli ilişkimiz, yaşamlarımızda teselli, yönlendirişi ve amacı bulduğumuz Kişi olduğuna ve olacağına duyduğumuz güvende büyümemiz gerekiyor. Yalnızca Rab ve Yaratıcı olan, bizi yarattığında harika bir kurtarış (özgürlük) hizmeti başlatmış olan İsa her şeyi doldurur ve buna yüreklerimiz de dahildir (bkz. Ef. 1:23).

Düşünün: Birisini yalnızca İsa'nın doldurabileceği bir konumdan indirmeniz gerekiyor mu? Birisinin yüreğinizi dolduracağı hayalinden vazgeçmek zordur. İsa bocalamanızı anlıyor ve O'nun tamlığının yeterli olduğuna inanmanıza yardım edecektir.

Harekete Geçin: Eğer sizi zehirli şekillerde kontrol eden bir ilişkinin içerisindeyseniz, sevgi dolu Rabbiniz olan Tanrı'nın size kontrolü O'na vermenizde rehberlik etmesi için dua edin.

7. Gün

Eş Sevgisini Bulacağımız Sonsuz Kaynak

“Seni sonsuza dek kendime eş alacağım, doğruluk, adalet, sevgi, merhamet temelinde seninle evleneceğim. Sadakatle seninle evleneceğim; RAB’bi tanıyacaksın.” (Hoş. 2:19-20)

Y I L L A R C A , kocalarının cinsel sadakatsizliğinden ötürü evlilikleri yara almış olan yüzlerce kadın için Kutsal Kitap’a dayalı destek grupları yürüttüm.¹ Yıllardır süren pornografi alışkanlığı veya zina ortaya çıktı-ğında, genellikle çatlamış olan bir evlilik temeli de ortaya çıkar.

Kandır(ıl)manın trajik hikâyeleri ve günahın köleleştirici gücü değişiyor ama bu kadınların hikâyelerinin çoğunda süregelen iki ortak konu vardır. İlk olarak, bu eziyet verici durumlar değişen ölçülerde bu kadınların, nasıl yalnızca Tanrı’nın sunabileceği şey için kendi kocalarına baktıklarını ortaya çıkarıyor; acılar genellikle umutlarımızın neye bağlandığını ortaya çıkarır. İkinci olarak, bu durumlar aracılığıyla, kadınlar Rab’be çok daha fazla yaklaşıyor ve Rab’bin onların Eşi olmasının ne anlama geldiğini daha derin biçimde anlıyorlar. Bu kadınlar kendi günahlarını (kocalarını putlaştırmalarını) alçakgönüllülükle kabul ediş şekilleriyle ve Rab’be duydukları yeni açlıklarıyla beni tekrar tekrar şaşırtıyorlar.

Yaşamayı hiç tercih etmeyecekleri durumlar aracılığıyla, bu kadınlar Kutsal Yazılar’daki güzel bir temaya tanıklık ediyorlar: Tanrı’nın kendi halkıyla sonsuz bir evlilik ilişkisi oluşturma tasarısı. Hoşea kitabında, Tanrı’nın yalnızca arkadaşan, hizmetkârlarının kralından veya hatta çocuklarının babasından daha fazlası olma arzusunu görüyoruz: O bizim peşimize düşüyor, bizi seviyor ve bize *kendisiyle* sonsuz evliliği sunuyor.

Tanrı’yla evlilik mi? Evet! O’nun eş sevgisi insan evliliğinden farklıdır ama daha az yakınlık içermez. Sonsuza dek güvence altında olan ve ayrılık içermeyen bir ilişkimiz vardır ve bu ilişki Güveyimiz İsa’nın kanıyla bizim için satın alınmıştır (bkz. Yu. 3:28-29).

Pavlus diğer ilişkilerimiz de dahil olmak üzere, Mesih’le evliliğin dışındaki herhangi bir şeyin peşine takılmamız durumunda hangi tehlikenin söz konusu olduğunu tarif etmiştir. Korintlilerin ruhsal babası olarak,

onlara tek bir kocaya, yani Mesih'e ait olduklarını ve kendilerini içtenlikle ve pak bir yürekle O'na adanmaları gerektiğini hatırlatmıştır (bkz. 2.Ko. 11:1-3). Belki bir arkadaşlığın dikkatinizi Tanrı'dan uzaklaştırmasına izin verdiniz; hatta belki evli olmadığınız birinden eş ilgisi bekliyorsunuz. Kendinizi duygusal olarak kaptırma, birbirine dolanmış yaşamlar ve saplantılı biçimde birbirinizle haşır neşir olmanız fark etmeden hemcinslerle arkadaşlığı, romantik ilişkileri veya akıl hocalığı ilişkilerini bir mini evliliğe dönüştürebilir.

Tanrı bizi kıskanır ama kendisini tehdit altında hissettiği için değil! O bizi kendisiyle nikahlamıştır ve biz O'na aitiz. O bizi yüreklerimizin O'nun iyi armağanlarına tutsak olmasına izin vermeyecek kadar çok sever ve kutsallığıyla, yaşamlarımızda O'na ilaveten başka hiçbir ilahın olması- na izin vermez. O bizim sadık, ebedi Eşimiz olarak sarsılmaz sevgisiyle, ruhlarımızın arzu duymak üzere yaratıldığı o kutsal sevgiyle günbegün ardımıza düşer.

Düşünün: *İsa, ben seninim ve sen de benimsin!* Bunu yüksek sesle söyleyin. Bunu duaya dökün. Yüreğinizde ölçüp tartın. Siz, her dizin, önünde hayranlıkla çökeceği Kurtarıcı'ya (bkz. Flp. 2:9-11) ve gelinini (kiliseyi) kendisiyle kusursuz evliliğe kavuşturacak olan Güvey'a aitsiniz (Va. 19:6-8).

Harekete Geçin: Tanrı bizim sonsuza dek O'nun olduğumuz gerçekliğinin, bizim yaşama karşılık verme şeklimizi değiştirmesini ister. Mesih'in gelininin bir parçası olma anlayışınızı geliştirmek adına bu hafta atabileceğiniz bir adım nedir? Bugünkü Kutsal Yazı metnini gözden geçirin ve Tanrı'dan Hristiyan yaşamının bu yönünü anlamınıza ve buna inanmanıza yardımcı olmasını isteyin.

ZEHİRLİ İLİŞKİLERİN TEMELİ

“Ruh... kendi dışındaki şeylerden doyum almayı arzular ve tatmin bulmak için ruhsal sevinçlere ulaşamadığında, dünyasal sevinçleri benimseyecektir. İmanlı kişi, kendisinin bir an bile Mesih’in sevgisini tatmadan ve Kurtarıcı’nın varlığının hissedilen rahatlıklarının tadını çıkarmadan yola devam etmesine izin verirse, ruhsal tehlike içerisinde olur. Mesih yüreğimizi tatminle doldurmayı bıraktığında, ruhlarımız sessizce başka sevgililer aramaya başlayacaktır.”

John Flavel, *The Method of Grace*

8. Gün

İnsanları Putlaştırmak

*Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde
değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir.*

(Yak. 1:17)

“Benden başka tanrın olmayacak.” (Çık. 20:3)

PETER VE LYNN kendilerini sevgi dolu, fedakâr ebeveynler olarak görüyorlardı ve sık sık kızları Emma'ya, onun için her şeyi yapacaklarını söylüyorlardı. Onu her gün arıyorlardı, düzenli olarak ona maddi destek sağlıyorlardı (her ne kadar Emma'nın işi ona yeterli miktarda kazandırsa da) ve onun her hafta sonunun en az bir akşamını kendileriyle geçirmesini bekliyorlardı. Kısacası, bir helikopter gibi kızlarının üzerinde uçuyor ve onun bağımsız olma teşebbüslerini kancalıyorlardı. Kızlarından vazgeçemiyorlardı ve sürekli olarak Emma'ya onun, kendilerinin “en değerli armağanı ve önceliği” olduğunu hatırlatıyorlardı.

Peter ve Lynn haklıydı: Emma bir armağandı. Ancak onların ebeveynlik tarzlarında bir putperestlik, Babamız'ın armağanlarını yanlış kullanma durumu vardı. Emma'yı yaşamlarındaki bir mini ilah hâline getirmişlerdi; iyi hissetmeleri konusunda Emma'ya bağımlıydılar. Emma, ebeveynlerinin onun sürekli olarak onlar aracılığıyla yaşam sürmesi yönündeki taleplerinden ötürü yorulmuştu ve kafa karışıklığı yaşıyordu.

Tanrı cömert bir armağan bağışlayıcısıdır ama Kutsal Kitap, Tanrı'nın armağanlarından hiçbirinin O'na itaat ve sevgi göstermenin üzerine çıkarılmaması konusunda nettir. Tanrı şöyle demiştir: “Benden başka tanrın olmayacak.” O'nun yalnızca ve yalnızca kendisine adanmamızı talep etmesi, kendi içindeki güvensizlik hislerinden kaynaklanmaz! Hayır, O verdiği armağanlardan nasıl zevk alınacağı konusunda bilge bir tasarısı olan sevgi dolu bir Baba'dır. İnsanlar ve ilişkiler yeryüzündeki en tatlı bereketlerimiz olabilir ama onlardan tanrı olmaz. Armağanları ve tanrıları karıştırmak, felakete gebe olan bir tariftir.

İlişkilerinizde neye değer veriyorsunuz? Bir başkasının yaşamını düzeltmenin peşinde misiniz, yoksa siz parçalanmış hissettiğinizde yaşa-

mınıza çekidüzen verecek birisini bulmanın mı? Yüreğiniz boş mu ve birisinin onu tamamlamasını mı istiyorsunuz? Yalnızca Tanrı'nın size verebileceği şeyleri –değerinizi, kimliğinizi ve güvenliğinizi– bir insanda bulma tehlikesindesiniz. Bu putperestlik karşılıklı veya temelde tek taraflı olabilir ama böyle ilişkilerdeki ortak etken şudur: İki tarafın Tanrı'ya bağımlılıkları yoktur.

İlişkilerimizde günahlı dinamiklerin nasıl geliştiğini düşünmek alçaltıcıdır. Tanrı'nın Sığınağımız olarak kim olduğu gerçeğine inanmadığımızda ve bunu yaşamadığımızda, çoğu zaman kendimizi bu içsel acıdan kurtarmak için özelemlerimizi tatmin edecek bir kişi aramaya koyuluruz. Stratejimiz ve teşebbüsümüz bu yönde olur. Şu anda zindan gibi gelen bir ilişkide olabilirsiniz; bir kişiye ve o kişinin size verdiği karşılıklara çaresizce bağımlı gibi hissediyor olabilirsiniz. İlişkilerimiz açısından putperestlik sindirilmesi güç bir kelime olabilir ama Tanrı sizi günahlı örüntülere zincirleyen halkaları kırmanıza yardımcı olabilir. Mesih aracılığıyla, sizden asla alınamayacak bir armağana sahipsiniz: O'nun varlığının kesin umuduna ve O'nun dolandığınız şeylerden kurtulup özgürce yürümenize yardım etme gücüne sahipsiniz!

Düşünün: Bir kişinin yaşamınızda nasıl bir put veya mini ilah hâline gelebileceğini hiç düşündünüz mü? Pratikte nasıl ilişki bağımlıları hâline gelebiliyoruz? Tanrı'dan bu dinamiklerin yaşamınızda nasıl etkili oluyor olabileceğini size göstermesini isteyin.

Harekete Geçin: Yukarıdaki Kutsal Yazı metnini tekrar okuyun ve Tanrı'nın “Benden başka tanrının olmayacak” buyruğunun bizi ilişkilerimizde nasıl rahatlatıp koruyabileceği üzerinde düşünün.

9. Gün

Acı Çekmek

Bir Şabat Günü İsa, havralardan birinde öğretiyordu. On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büküm olmuş, belini hiç doğrultamıyordu. (Luk. 13:10-11)

“İ K İ B Ü K L Ü M” kadının bozuk bir bedeni vardı ve hiçbir kontrolünün olmadığı bir durum için yardıma muhtaç durumdaydı. Belki sizin belirli ilişkilere saplanma veya birisinin ilgisine fena hâlde özlem duyma konusundaki bocalamalarınız da size böyle hissettiriyordur. Neden değerli hissedebilmeniz için belirli insanların sevgisine ve ilgisine yöneldiğinizi (büküldüğünüzü) bilmiyorsunuzdur. Bu kadın gibi umutsuz ve çaresiz, ilişki örüntülerinizde “iki büküm” kalmış ve bu noktaya niçin ve nasıl geldiğinizden emin olamıyor gibi hissediyorsunuzdur.

Sydney böyle hissediyordu. Gizli tuttuğu gelişigüzel bir cinsel yaşamı olduğunu itiraf ettiğinde, pastörü Eric ona yardımcı olmayı teklif etti. Sydney erkeklerin ilgisiyle coşarken, sürekli olarak farklı erkekler onun bedenini kullanıyordu. İstenilmek ve ihtiyaç duyulmak çok iyi hissettiriyordu! Bunu annesinden öğrenmişti. Sydney’nin çocukluğunda annesi sık sık başka erkeklerin geceyi evlerinde geçirmelerine izin veriyordu. Şimdi Sydney bir Hristiyan’dı ve bu erkeklerle cinsel ilişki yaşamanın yanlış olduğunu biliyordu ama içindeki istenilme arzusunu kaldıramıyordu.

Sydney ve Eric’in ikisi de zayıftı ve yaşamları iç içe geçti. Sydney yine şöyle bir mesaj almıştı: “Bir ilişki istemiyorum ama eğer geçen gece eğlendiğimiz gibi yine eğlenmek istersen bana mesaj et!” Eric de çoğuyla kontrolü dışında olan olayların derdiyle uğraşıyordu: Kilisesinin ihtiyaçları asla tatmin olmuyorlardı ve sürekli olarak eleştirel yaklaşıyorlardı; bir yandan da karısı kronik depresyon ve kaygıyla mücadele ediyordu ve kocasıyla nadiren ilgileniyordu. Sydney, Eric’in pastörel ilgisine yapıştı; onun sözlerini sürekli olarak aklından geçiriyordu. Eric de ona neredeyse her gün mesaj atmak için bir sebep buluyordu çünkü Sydney’nin “cesaretlendirilmeye ihtiyacı vardı ve sonuçta ben de onun pastörüüyüm.” Eric’in onaylanma arzusu ve Sydney’nin de ilgilenilme ihtiyacı zehirli bir tarif ortaya çıkardı:

karşılıklı duygusal bağımlılığın olduğu bir ilişki. İkisi de yaşadıkları acılara ve kendilerine karşı işlenen günaha günahla karşılık vermeyi seçtiler; ilişkilerinin temelinde Mesih'i onurlandıran motivasyonların değil, bencil motivasyonların olmasına izin verdiler.

Sağlıksız bağımlılık örüntüleri durduk yere ortaya çıkmaz. Acı ve dert bize kontrol edemeyeceğimiz şekillerde gelir. Yaşamın denemeleri bize ilişkisel olarak başımızın çaresine bakmayı ve insanlara güvenmemeyi ya da kendimizi çaresizce belirli insanlara bağlamayı öğretebilir. Bazı kadınlar ve erkekler çocukluklarında anahtar roldeki yetişkinlerden yetersiz ilgi görmüş veya hiç ilgi görmemişlerdir ve buna karşılık güvensizlik örüntüleri geliştirmişlerdir. Bu çocukluk örüntüleri yetişkinliğe de taşınır ve arkadaşlıkları, evlilikleri, ebeveynliği ve iş ilişkilerini karmakarışık bir hâle getirir.

İsa bizi yalnızca günahımızdan kurtarmaz, aynı zamanda bu günahlı dünyanın ve Şeytan'ın bizi yaralamak ve bizi bozmak için bize karşı eylemde olduğunu bilir. Bugünkü hikâyede kadına yaklaştığı gibi, bizi görür, bizi mevcut ilişkisel konumumuzdan kendisine çağırır ve bize şifa, koruma ve kutlama sözleri söyler. Günaha *günah* der ama yine de “zayıf ve yaralı, hasta ve ağrılı”¹ yüreklerimizi iyileştirmeye isteklidir. O'nun kendisine yaklaşma çağrısına cevap verecek misiniz?

Düşünün: Düşmüş bir dünyada günahkâr insanlarla yaşıyor olmaktan ötürü, hangi şekillerde zayıf ve yaralı, hasta ve ağrılı, incinmiş ve bozulmuş hissediyorsunuz?

Düşünün: Acılı deneyimlerin, ilişkilerinizin nasıl olması gerektiğine dair anlayışınızı nasıl şekillendirdiğini fark ediyor musunuz? Nasıl?

10. Gün

Düzensiz Arzular

“Öz kardeşin, oğlun, kızın, sevdiğin karın ya da en yakın dostun seni gizlice ayartmaya çalışır... ‘Haydi gidelim, bu ilahlara tapalım’ derse, ona uymayacak, onu dinlemeyeceksin. Ona acımayacak, sevecenlik göstermeyecek, onu korumayacaksın.” (Yas. 13:6, 8)

EĞLENCE VE TEBRİK kartları sıkça diğer insanların, bizim sarsılmaz, asla hayal kırıklığına uğratmaz sevgiye olan açlığımızı giderebileceği mesajını verir. Tüm duygusal arzularınızı tatmin eden bir arkadaşın verdiği söz. Size sarsılmaz bir amaç ve kimlik veren bir romantik veya cinsel ilişki. Siz neye göre sevildiğinizi veya sevdiğinizi hissediyorsanız, ona göre sevgiyi tanımlayabileceğiniz fikrini öne süren “Sevgi sevgidir” yazan ünlü bir bahçe tabelası. “Bu senin gerçeğin, dolayısıyla git peşinden.”

Kutsal Kitap gerçeğin, gerçek sevgi de dahil olmak üzere gerçek Tanrı’dan geldiğini açıkça söyler! “Tanrı’yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı’nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız. Tanrı’yı sevmek O’nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O’nun buyrukları da ağır değildir” (1.Yu. 5:2-3). Tanrı’yı itaatimiz (ki bu O’nu sevmeyi içerir!) aracılığıyla severiz ve insanları da Tanrı’nın buyruklarını sadakatle yaşama dökerek severiz.

Arzularımız *düzensiz* olduğunda, sevgi anlayışımız karışık hâle gelir. Bir başkasının bize tapınma derecesinde gösterdiği tutkunluk bize iyi hissettirebilir ancak bu zehir bizi tatmin etmez ve nihayetinde kalp kırıklığıyla sonuçlanır. Günahın yaptığı şey budur. Musa’nın bugünün ayetlerinde seslendiği İsraililer gibi, bize armağan olarak verilen ilişkilerin, yaşamlarımızda Tanrı’nın yerini almasına izin verme ayartısına teslim olabiliriz; arzularımız bizi Tanrı’ya bağlılığa götürmek yerine O’ndan uzaklaştırıyorsa, orada putperestlik etkindir. Aşağıdaki gibi bilinçdışı inançlar bizi Tanrı’nın Sözü’yle uyuşmayan arzularla baş başa bırakabilir:

- Yaşadığım duygusal ve cinsel çekim benim gerçek sevgi yolundaki pusulamdır.

- Biz birbirimizin bir numarasıyız: Ben sana ilgi duyuyorum ve sen de bana; ben senim, sen de benim.
- Sana bakıp seninle ilgilenemediğim sürece, beni sevdiğini bilirim; ihtiyaçlarını karşılamak bana anlam katıyor.

Tanrısal sevgi külfetli veya sıkıcı değildir! Özgürleştiricidir ve esenlik doludur; başkalarını sadakatle sevmemize ve bize verilen sevgiyi sağlıklı biçimde almamıza olanak tanır. Düzensiz arzular Mesih'in içimizde Ruhu aracılığıyla yaşamasıyla değişir ve dönüşüme uğrar. Doğal arzularımız yozlaşmış ve günahlı olsa bile (bkz. 2.Pe. 1:4), Tanrı bize doğaüstü biçimde Ruh'un yeni arzularını verir ve Ruh ilişkilerimizi dönüştürür (bkz. Gal. 5:17).

Düşünün: Yahuda imanlıların sahte öğretiyi güçlü biçimde karşı durmaları için onlara bir mektup yazmış ve şöyle demiştir: “Ama siz, sevgili kardeşlerim, kendinizi tümünden kutsal olan imanınızın temeli üzerinde geliştirin. Kutsal Ruh'un yönetiminde dua edin. Rabbimiz İsa Mesih'in sizi sonsuz yaşama kavuşturacak olan merhametini beklerken kendinizi Tanrı'nın sevgisinde koruyun” (20-21. ayetler). Bu sizin “sevgi sevgidir” mesajına direnmenize nasıl yardımcı olabilir?

Harekete Geçin: Eğer bugünkü okuma sizi can evinizden vurduysa, şu alçakgönüllü yardım yakarışını yapabilirsiniz: “Tanrım, bana insanların sevgisine duyduğum arzularla yaşamak yerine, nasıl daha çok senin sevginde yaşayabileceğimi göster. İtaatkâr sevgiyle dolu bir yaşam tarzı geliştirmek ve böylece, sana derinden bağlı olduğum için, insanlarla sağlıklı, anlamlı bağlan-tılar kurmak istiyorum. Amin.”

11. Gün

Yanlış Yere Bağlanmış Umut

*Senin sevgin yaşamdan iyidir, bu yüzden dudaklarım seni yüceltir...
Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana; şakiyan dudaklarla
ağzım sana övgüler sunacak. (Mez. 63:3, 5)*

*Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla dolup
taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle
doldursun. (Rom. 15:13)*

TANRI'YA umut bağlamak ve güvenmek yerine, nihai umudumuzu insanlara ve onların bize sunduğu şeylere bağlamak yaygın bir şeydir. Derin biçimde tanındığımızı ve mükemmel biçimde sevildiğimizi hissetmek isteriz; birisinin gözünde yerimizi alabilecek başka hiçbir kimsenin olmasını arzularız ve onların da bizi bu şekilde görmelerini umut ederiz. Ancak nihai anlamı Tanrı yerine dünya ilişkilerinde bulmaya çalıştığımızda, umudumuzu yanlış yere bağlamış oluruz.

Davut'un 63. Mezmur'da Tanrı'nın tatmin edici sevgisi hakkında dile getirdiği tapınma dolu sözleri, onun umudunun nerede olduğunu açığa çıkarmaktadır ve "[Tanrı'nın] gönlüne uygun" olan bu adamın (1.Sa. 13:14) ilişkisel dünyasını düşündüğümüzde, onun bu sözleri hayret vericidir. Davut'un birden fazla karısı, Yonatan'la birbirlerine yürekten bağlı oldukları bir arkadaşlıkları (bkz. 1.Sa. 18:1) ve Rab'be sadık olabilsin diye ona yol gösteren bir Tanrı peygamberi vardı (bkz. 2.Sa. 12:1-15). Tüm bu ilişkisel senaryolarda, Davut'un yaşamındaki nihai sonuç, onun *Tanrı'da ve O'ndaki umudunda* coşması oldu; tümüyle tatmin edici olarak gördüğü şey Tanrı'nın sevgisiydi.

Davut doğrusunu bulmuştu: Umudumuzun Tanrı'nın sarsılmaz, ruhu tatmin eden, sonsuz sevgisine odaklanması gerekir. İnsanlar Tanrı'nın sevgisini yansıtabilirler –ki bu güzel bir armağandır– ama tatmin için nihai umudumuz, insanların bize sundukları şeylerde değil, bize bu ilişkileri armağan olarak veren Kişi'de olmalıdır.

Güne Davut'un yaptığı gibi duayla başladığımızda neyin olabileceğini hayal edin: *Ya Rab, bugün yüreğimi doldur ve beni sevginle tatmin et.*

Umudumuzu tümüyle arkadaşlıklarımıza bağlamadığımızda, arkadaşlıklarımız bize zevk verir ve bizim için bir teşvik kaynağı olurlar. Güveyimiz olan Mesih bizim nihai ödülümüz olduğunda, eşlerimiz bizim sevgimizden teselli ve bereket bulabilirler. Çocuklarınızın saygısı ve onlar için sahip olduğunuz önem dua konusu hâline gelir ancak onların her hevesini gidermeye kalkışmazsınız.

Kutsal Kitap, merkezinde ilişkinin kendisinin değil, tüm umudun Tanrısı'nın olduğu anlamlı, karşılıklı cesaret verici ilişki örnekleri sunar. Yonatan ve Davut, Rab'bin yüceliği ve kendi iyilikleri için birbirlerini candan seviyorlardı (bkz. 1.Sa. 18:1-3; 20:12-17). Elizabet ve Meryem birlikte Rab'bi yücelttiler, O'nun mucizevi işlerinde sevinç buldular (bkz. Luk. 1:39-45). Pavlus ve Timoteos birbirleri için yakın dost ve ruhsal aile gibiydiler ve ilişkilerinin bağı Mesih sevgisiydi (bkz. 2.Ti. 1:1-7). Pavlus insanlara çobanlık ederken, onları ilk önce Babamız Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in lütfuna, sevgisine ve esenliğine yönlendirdi. Topluluklarına olan derin sevgisini dile getirdi ama mektuplarında umudunun o toplulukların kendisine verdikleri karşılıkta olduğuna dair hiçbir şey görmüyoruz.

Eğer umudunuzu Tanrı'ya bağlamak yerine, insanların size verebilecekleri şeylere bağlamışsanız, umutlu olun! Bizim yerine bir başkasını koyduğumuz Kişi bizden sevgisini asla geri çekmeyecek veya bizim yerimize bir başkasını koymayacaktır.

Düşünün: İnsanların yalnızca Tanrı'nın alabileceği yeri almalarını, yani sevginin, onayın ve sarsılmaz bağlılığın kusursuz kaynağı olmalarını ne kadar umut ediyor ve belki de talep ediyorsunuz? Tanrı sizi o yanlış yere bağlanmış umutlardan nasıl şefkatle uzaklaştırıyor ve sizi kendisine çekiyor?

Harekete Geçin: Bugünün ayetlerini alın ve önümüzdeki hafta her gün onlarla dua edin. Tanrı'dan yüreğinizin umudunu tekrar tekrar kendisine odaklamasını isteyin.

12. Gün

İmansızlık

İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. (İbr. 11:6)
RAB'be güven bütün yüreğinle, kendi aklına bel bağlama. Yaptığın
her işte RAB'bi an; O senin yolunu düze çıkarır. (Özd. 3:5-6)

İ M A N İ N İ Z İ N , ilişkilerinizin doğasında nasıl kilit bir etken olduğunu hiç düşündünüz mü? İbraniler 11'in ana fikri, Tanrı'nın halkının imanla yaşamak zorunda olmasıdır; hatta, iman olmadan Tanrı'yı hoşnut edemeyiz!

Kendi bilgeliğimize bel bağladığımızda ve Tanrı, yaşam, kendimiz ve ilişkisel her şey hakkında doğru olana inanmadığımızda, imansızlık iş başındadır. Süleyman'ın bugünün ikinci okumasındaki sözleri, ilişkilerimiz de dahil olmak üzere her şeye dair anlayışımızı kendimize değil, Tanrı'ya ve O'nun gerçeğine bağlamamız konusunda bizi uyarmaktadır. Zehirli ilişkilerin temelinde her zaman Kutsal Kitap'tan değil, benlikten gelen kanılar, stratejiler veya imansızlık vardır. İstedığımız şekilde sevmeyi hak ettiğimizi düşünürüz (buna inanırız) ve insanlardan bize kendimiz hakkında iyi hissettirmelerini talep ederiz. Bizim için bir ilah hâline gelen birisine derinden bağlanmanın, aslında güzel bir adanmışlık olduğuna ikna olmuşuzdur (buna inanırız). Müjde'den ziyade kendimize inanırız. Oysa Müjde bize her şeyden çok Tanrı'yı sevmeyi, yaşamlarımızda O'ndan başka hiçbir tanrının olmamasını ve insanları kendi yüreğimizi yatıştırmak için kullanmak yerine, onları onur, dürüstlük ve ilgiyle bencillikten uzak bir şekilde sevmemizi öğretmektedir.

Süleyman bizim gibi Tanrı'ya inanan ama yine de imansızlığa teslim olan bir örnektir. Tanrı'nın buyruklarına güvenmek yerine kendi anlayışına güvenir ve ilişkileri de dahil olmak üzere birçok farklı şekilde bunun acı sonuçlarını deneyimler (bkz. 1.Kr. 11:1-13). Ama Süleyman'ın imansızlığa karşı Yaşam Sözü'yle mücadele etme yolunda kazandığı bilgeliği kullanabiliriz.

Aşağıdaki adımları atabiliriz:

- *Dua edin:* Tanrı'nın arkadaşlık, sevgi, ilişkisel arzular ve benzeri şeyler hakkında söylediklerine inanmanız için *dua edin*. Kutsal Kitap'a dayanmayan ve ilişki bağımlılığından, saplantılı bağlanmalardan ve insanlarla sınır koyamamaktan dolayı ortaya çıkmış olan inançlarınız değiştirilebilir. Tanrı sizin doğru olana imanınızı büyütüp geliştirebilir!
- *Dönün ve yönelin:* "Ben böyleyim; ilişkilerimde farklı olamıyorum" gibi dünyasal düşüncelerden *dönün* ve Kutsal Yazılar'ın sizin İsa'daki kimliğinize ve O'nun sizi nasıl dönüştürdüğüne ilişkin vaatlerine *yönelin*.
- *İhtiyacınızı kabul edin:* Size her ilişkinizde çobanlık etmesi için Tanrı'ya ve O'nun Sözü'ne olan *ihtiyacınızı kabul edin*.
- *Umut bağlayın:* Tanrı'nın sizin ilişkisel yollarınızı değiştirme ve onları başkalarıyla yaşam veren, sağlıklı yakınlıklara dönüştürme yetisine *umut bağlayın*.

Süleyman'ın babası olan Kral Davut şöyle dua etti: "Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi. Sına beni, öğren kaygılarımı. Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı; öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!" (Mez. 139:23-24). Tıpkı Süleyman ve Davut'un yaptığı gibi, Tanrı'dan bizi sınamasını ve bizim Müjde'ye değil, dünyasal düşünmeye dayanan inanç ve davranışlarımızı ortaya çıkarmasını isteyebiliriz. Mesih'teki yeni yaratıklar olarak gerçek kimliğimize yönelik inancımızda büyüyebiliriz (bkz. 2.Ko. 5:16-17). İlişkisel özgürlüğe ve sevince götürebilecek olan, imanla temellenen ve Kutsal Kitap'a dayanan öz-farkındalık budur!

Harekete Geçin: 139. Mezmur'u okuyun. Tanrı sizi, sizin kendinizi tanıdığınızdan daha iyi tanır ve sizin doğru olana inanmanıza yardımcı olacaktır.

Düşünün: Bu ruhsal okuma kitabını artık neredeyse yarılarmış olarak, Tanrı'ya ve insanlarla ilişkilerinize dair sahip olduğunuz yanlış inançlar hakkında neler öğrendiniz?

İLİŞKİSEL SAĞLIĞA DOĞRU İLERLEMEK

Ya Rab, sen değişimin acılı olabileceğini anlıyorsun ve bunu bilmek teselli edicidir. Her zaman öyle hissetmiyorum ama senin benim gerçek Sığınağım olduğun gerçeğinde büyümek ve huzur bulmak istiyorum. Büyüme yolunda adımlar atmak, daha önce muhtemelen hiç yapmadığım şekillerde sana güvenmek istiyorum. Önümdeki yolun nasıl göründüğünüzü bilmiyorum ama sana bel bağlıyorum ve Davut'un söylediği şeye inanıyorum: "Efendim sensin. Senden öte mutluluk yok benim için" (Mez. 16:12). İnsanlara yaşamımda, yüreğimde ve arzularımda doğru şekilde yer vermek istiyorum; artık insanları kullanmak değil, senin tarafından sevildiğim ve sende güvende olduğum için, onları nasıl sevebileceğimi öğrenmek istiyorum, ya Rab. İnsanların bana ne kadar ihtiyaç duyduklarının veya beni ne kadar istediklerinin korkusuna ve güvensizliğine esir olmak istemiyorum ama derin, şefkatli ilişkilere sahip olmayı arzuluyorum. Değiştir beni, ya Rab! Adım adım, ileriye doğru, sana güvenerek ve itaatin buna değer olduğuna inanarak yürümek istiyorum. Amin.

13. Gün

Tanrı'dan Yüreğinizin Acısını ve Günahını Ortaya Çıkarmasını İsteyin

*Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi. Sına beni, öğren kaygılarımı.
Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı; öncülük et bana sonsuz
yaşam yolunda! (Mez. 139:23-24)*

N E D E N bazı insanların bizi duygusal olarak esir ettiklerini veya neden birisine olan sağlıksız bağlanmamızı atlatamadığımızı çözmek zor olabilir. Birisi bize istediğimiz şekilde ilgi göstermiyorsa, yaşadığımız ilişkisel karmaşa feryat dolu acılara dönüşebilir ve ne yapacağımızı bulmak bunalıcıdır. Kutsal Yazılar bizi yüreklerimizde olan biten her şeyi Tanrı'ya açıkça sunmaya ve O'nun tesellisini ve yardımını almaya teşvik etmektedir.

Yüreklerimizde pusuya yatmış olan acıyı ve günahı nasıl itiraf edebileceğimizi anlamak için bugünün ayetlerini açalım. Davut'un bu meşhur mezmurdaki son sözleri bize bunu nasıl yapacağımızı gösteriyor. Davut, Tanrı'dan birkaç şey diliyor.

- *Yokla ve tanı beni:* Baba, yüreğimde ve aklımdaki her bir gediği irdele. Ne hissettiğimi anlamama yardımcı ol. Senden kaçmaya devam etmeyeceğim, ya Rab... yüreğimdaki asıl meseleyi göster bana!
- *Sına beni ve öğren kaygılarımı:* Tanrım, neden bu kadar kaygılı, korkulu ve acı içinde olduğumu sınamana ihtiyacım var. Bu ilişki konusunda kendimi mi kandırıyorum? Öfkemin, korkumun, kıskançlığım ve güvensizliğim asıl sebebine karşı kör müyüm?
- *Bak, seni gücendiren yönüm var mı:* Ya Rab, beni alçalt ve yaşamımda nasıl günahlı örüntülerin olduğunu göster bana. Başıma hangi acı yolları açtım?
- *Kendi yollarında öncülük et bana:* İyi Çoban, bana öncülük etmene ve bana tesellini ve eksikliğini çektiğim ruhsal bilgeliği vermene ihtiyacım var. Bana gösterdiğin şeyleri çirkin ve korkunç dahi olsalar almama yardımcı ol, ya Rab. Bana sana güvenecek ve seni izleyecek öğretiler ve yönlendirilebilir bir yürek ver.

Sevgili dostum, Tanrı'nın "sonsuz yaşam yolu" muhtemelen yeni bir keder dönemi başlatacaktır. *Ne?! diye sorabilirsiniz. Acı çekmeye devam edeyim diye değil, daha iyi hissedebileyim diye Tanrı'ya karşı dürüst olduğumu düşünüyordum.* Davut'un duası bize, Tanrı'nın bize yalnızca günahımızı değil, aynı zamanda onun ardındaki acıyı da göstermek istediğini hatırlatıyor. Tanrı günahkâr ve acı çeken çocuklarına bağışlama ve şifa sunmaktadır.

Tanrı sizi yalnızca günahınız konusunda dürüst olmaya çağırıyor; O gerçekten yaşamınızdaki en derin acıların ve stresin ortasında sizin kaleniz olmayı arzu ediyor. Neden? O bizim gerçek Sığınağımız'dır ve O'na sunduğunuz her şeyi alabilir ve yüreğinizin örüntülerini yeni bir şeye dönüştürebilir. Bu, Davut gibi tümüyle dürüst olmakla başlar.

Düşünün: İyi Çoban bizim direncimize karşı dirençlidir; sevgi dolu varlığıyla ardımıza düşer ve bizi bulur (bkz. Mez. 23:6). "Bunu kendim halledebilirim" şeklindeki tutumunuzdan vazgeçecek misiniz? Tanrı'nın sizi O'na gelmeye, yüreğinizi dökmeye ve O'nun merhametli sevgisine, bilge öğüdüne ve şefkatli rahatına kulak vermeye çağırıyor. O bunlara ihtiyacınız olduğunu biliyor. O'nun davetini kabul edecek misiniz?

Düşünün: Şifa vermek için yaralayan bir cerrah bıçağı gibi, Kutsal Ruh bizim kendimizi kandırmamızı ve korkumuzu kesmek için Tanrı Sözü'nü kullanır. Tanrı'nın yaptığı ruh ameliyatından gelen acı eziyetli olabilir ama iyileşme sürecinin bir parçasıdır! Ruhunuzun Cerrahı'na güvenin; O ne yaptığını bilir. O asla rastgele kesikler açmaz.

14. Gün

Gerçek Korkularınızı Kabul Edin

Yüksek sesle yakarıyorum RAB'be, yüksek sesle RAB'be yalvarıyorum. Önüne döküyorum yakınmalarımı, önünde anlatıyorum sıkıntılarımı. Bunalıma düştüğümde, gideceğim yolu sen bilirsin. Tuzak kurdular yürüdüğüm yola. Sağıma bak da gör; kimse saymıyor beni. Sığınacak yerim kalmadı; kimse aramıyor beni. (Mez. 142:1-4)

İNSANLARIN bizi bitkilerden, hayvanlardan, eğlenceden ve havadan farklı biçimde etkileme gücü vardır. Bizler yaralamak veya yaşam sözleri konuşmak (bkz. Özd. 12:18), utandırmak veya sevgi ve teselli sunmak üzere kullanılabilecek ilişkisel yetilere sahip olan suret (Tanrı sureti) taşıyıcılarıyız. Bu güçler bizi birbirimize yaklaştırır ama aynı zamanda korku ve güvensizlik de yaşatabilirler çünkü hepimiz diğer insanlar tarafından hayal kırıklığına –veya daha kötüsüne– uğratılmışızdır.

Davut'un bir mağaradayken Tanrı'ya sunduğu yakarış bize, korku ve sıkıntı içinde olduğumuzda, Tanrı'ya yönelen adımlar atabileceğimizi hatırlatmaktadır.

İlk olarak, tıpkı Davut'un Rab'be yakarması gibi, *korktuğumuz şeyi dürüst sözlerle dile getirebiliriz*. Gerçek korkularımızı Rab'bin, bilge dostların ve kendimizin önünde dile getirmek, eylemleriniz altında yatan şeyin ne olduğuna açıklık kazandırabilir. Örneğin, ikisi de dürüst olduğunda,

- Kari evliliğindeki süregelen duygusal rahatsızlıktan ötürü dehşete düştüğünü kabul etti; Grace yalnızlık duygularına katlanamıyordu.
- Peter ve Lynn yaşamlarında Emma olmadan ne yapacaklarından korkuyorlardı. Güvensizlikleri ve özlemleriyle yüzlerini Emma'ya değil de gerçekten birbirlerine dönmekten korkuyorlardı.
- Sydney ve Eric her ne kadar farklı durumlarda olsalar da, benzer bir korkuya sahiptiler: Görünmez, istenmez ve önemsiz olmaktan korkuyorlardı. Bu şeyler olunca, yoğun acı duyuyorlardı.

- Michael sürekli olarak içsel diyaloglarının doğru olmasından gerginlik duyuyordu: Hiç kimsenin sevgisine veya saygısına layık değildi ve bu yüzden de bunları güvence altına almak onun işiydi.

İkinci olarak, *umut edebiliriz!* Davut peşine düşenler olduğunda ve yalnız hissettiğinde, Tanrı'dan onu içine düştüğü korku zindanından çıkarmasını istedi. İmanla, Tanrı'nın onu oradan çıkarıp şükran yerine getireceğini biliyordu. Mağarasından (hem gerçek hem de mecazi anlamda) çıkıp iyi insanların arasında olabileceğine inanma yürekliliğine sahipti: "RAB'be şükran ezgileri okuyun, Tanrımız'ı lirle, ilahilerle övün" (Mez. 142:7).

Üçüncü olarak, *Rab'be güvenebiliriz.* İçinde bulunduğumuz durumlar değişmese bile, bizimle *gerçekten* bolca ilgilenecek olan Tanrı'ya güvenebiliriz. Tanrı bizi Mesih aracılığıyla sevmiş olduğundan (bkz. Rom. 5:8), güvensiz, korku dolu veya korkularımızdan ötürü utanç içinde olmak zorunda değiliz.

Düşünün: İlişkisel örüntülerinizin temelinde yatan korkuları tespit edebiliyor musunuz? Yukarıdaki insanlardan biriyle kendinizi bağdaştırabiliyor musunuz? Bunu Rab'bin önünde kabul edin ve O'ndan sizin teselli edici, merhametli Babanız olarak korkularınızda sizinle olduğuna inanmanıza yardım etmesini isteyin.

Harekete Geçin: Belki de korkularınızın köküne inmeye yardımcı olması için birinden yardım almanız gerekiyordur. Bu hafta dua ve teşvik için kime ulaşabilirsiniz? Eğer aklınıza hiç kimse gelmiyorsa, Tanrı'dan size bu yolculukta eşlik edip yardımcı olabilecek birisini göstermesini isteyin.

15. Gün

Ruhsal Aileyle Bağ Kurmak

Ama çocuklarını bağrına basan bir anne gibi size şefkatle davrandık. Sizlere öylesine gönülden bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdik! (1.Se. 2:7-8)

PAVLUS bir zamanlar Tanrı'nın halkının zalim bir düşmanıydı (bkz. Elç. 9:1) ama yine de erken dönemdeki kilisede eşsiz bir ruhsal baba oldu. Selanikli Hristiyanlara karşı çocuklarını bağrına basan bir annenin şefkatini duydu ve onlara ilgili bir babanın etkin yetiştirmesiyle hizmet etti (bkz. 1.Se. 2:6-12). Pavlus, Tanrı'nın halkının ruhsal bir aile olduğunu, Baba'nın onları evlatlığa almasıyla ve Büyük Ağabey'in fedakâr sevgisiyle birbirlerine bağlanmış olan kardeşler olduğunu anlamıştı.

Mesih'in bedeninde yerel kiliseler aracılığıyla kurulan ve sürdürülen ilişkiler İsa takipçileri olarak büyümemiz açısından olmazsa olmazdır. Tanrı *tek* çocuk sahibi değildir; sizin erkek ve kız kardeşleriniz vardır ve etkin biçimde bir iman topluluğu aracılığıyla Müjde'de merkezlenen ilişkiler aramanız önemlidir.

Pavlus'un sözleri, kiliselerin Mesih'teki büyümemiz açısından sağladığı birkaç pratik yardımı anlamamıza yardımcı olmaktadır. Bu büyümeye bizim ilişkisel olgunluğumuz da dahildir. İlk olarak, kiliseler bize *bilindiğimiz* (tanındığımız) bir yerel aile sağlarlar. Ben-ve-İsa yaklaşımına tutunup kalmak daha kolay gelebilir ama Tanrı bizim dışarıdan gelen yardıma da ihtiyaç duyduğumuzu bilir! Kendimizi başkalarından soyutladığımızda, zehirli ilişkiler iltihaplanır. Ya da yaşamlarımıza başkalarını dahil etmeyi reddederiz çünkü 3. günde gördüğümüz Michael gibi, "Bu benim işim! Başkasının bilmesine ne gerek var ki?" diye düşünürüz. Şaşırtıcı değildir ki, Michael'ın evliliği yıllardır acı çekiyordu çünkü biri ne zaman evlilikleri hakkında sorsa, Michael muğlak ve kaçınan oluyordu. Yaşadığı bocalamalardan utanıyordu ve bir başkasını bunlardan haberdar etmekten korkuyordu.

İkinci olarak, kiliseler *bizi yetiştirecek ve bize öğretecek* daha yaşlı erkek ve kız kardeşler sağlarlar. Ruhsal olgunluk yolunda daha fazla ilerlemiş olan imanlılar bizi özel olarak tanıyıp bilebilir ve sonrasında bizim büyümemiz gereken alanları ayırt etmemize yardımcı olabilirler. İlişkilerimizde bizi günaha sürükleyen putlar da dahil olmak üzere yaşamlarımızdaki putları tespit etmek ve yıkmak zorlu bir iştir! Tanrı bizim bunu tek başımıza yapmamızı beklemes. Pavlus hem imanlılardan yardım almasıyla hem de birçok imanlıya kendisini ruhsal bir baba ve ağabey olarak sunmasıyla, bu konuda örnek teşkil etmektedir.

Son olarak, Pavlus Selaniklileri çok sevdiğini söyler. Bu sevecen kelime, Kutsal Kitap'ta sevgi için kullanılan en güçlü kelimelerden biri olan *agape* kelimesidir ve anlamı şudur: birisini, onu bencillikten uzak bir ilgi ve hizmetle “istegimizi yönelterek”¹ sevmek. Pavlus hemen öncesinde Selanikli imanlılara nasıl gönülden bağlı olduğunu söylemiştir (bkz. 8. ayet) ve şimdi de onlara karşı yalnızca sevgi dolu duygular beslemediği, aynı zamanda onlara adanmış olduğu konusunda onları temin etmektedir. Hristiyanların, tıpkı Pavlus'un ve İsa'nın bizim için ortaya koydukları örneklerde olduğu gibi, başkalarının yararı için kendi isteklerinden feragat ederek birbirlerini sevmeleri gerekir.

Bu fikirleri bir araya getirecek olursak, yerel kiliselerin (İsa'nın gerçeğini, sevgisini ve lütfunu temel aldıklarında) imanda büyürken bilinmek, öğretilmek ve sevilmek için nasıl eşsiz bir ortam sunduğunu görebiliriz. Büyümek ruhsal dostlarımızın ve kardeşlerimizin bizim için dua etmeleriyle, bizi teşvik etmeleriyle ve bizi doğru yolda kalmaya itmeleriyle günahattan günbegün yüz çevirmeyi içerir.

Düşünün: Eğer bir kilise yuvanız yoksa, büyümenize yardımcı olacak bir yerel kilise bulmak için hangi adımları atabilirsiniz?

Harekete Geçin: Başkalarına seslenip ulaşmak korkutucu gelebilir. Bu yüzden şunun gibi bir dua edebilirsiniz: “Baba, diğer Hristiyanlardan alçakgönüllülükle yardım istemeye gönüllü olmama yardım et. Bunu artık kendi başıma yapamam ve bana Pavlus'un Selaniklilerle olan ilişkisine benzer ilişkiler vermen için sana yarıyorum. Amin.”

16. Gün

İlişkilere ve Sevgiye Dair Düşüncelerinizi Yenilemek

Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin. (Rom. 12:2)

H G T V (Home & Garden TV) adlı televizyon kanalı izleyenlerine, insanların hayallerindeki evleri bulmalarını ve evlerin yeni tasarım, renk, mobilya ve dekorlarla radikal biçimde yenilenmelerini gösteriyor. Benzer bir şekilde, Mesih'in bizi benliğimize ölmeye (eski benlik evimizi buldozerle tamamen yıkmaya) çağırması ve bizi yeni bir zihne sahip yeni bir yaratık yapmasıyla (bkz. 1.Ko. 2:16; 2.Ko. 5:17), bizim düşünce yaşamlarımızın da tümüyle yenilenmesi gerekir. Mesih bizi Ruh'uyla sürekli olarak değiştirmektedir (bkz. Gal. 5:16-26) ve bize ilişkiler ve sevgi hakkındaki düşünme şeklimizi değiştirerek, içsel yenilenme ve dönüşüm sürecine girmemizi buyurmaktadır.

Bugünkü ayetimiz bizim nasıl kutsal, bilge, pak ve iyi düşüncelere sahip olacağımız konusunda bize rehberlik ediyor (bkz. Flp. 4:8-9). Pavlus bize, tüm yaşamımızı hizmet ve ibadetle Rab'be sunarak imanımızda bütüncül olmamızı öğretmektedir (bkz. Rom. 12:1). Zihinlerimizi Kutsal Yazılar'la yenileyerek, Tanrı'nın isteğini ayırt edebilir ve dünyasal düşüncelere etkin biçimde karşı koyabiliriz.

Düşüncelerimizi nasıl yenileriz? İlk olarak, *kendimizi Tanrı Sözü'nü okumaya ve üzerinde derin derin düşünmeye adanırız*; öyle ki, içimizde yer etsin (bkz. Kol. 3:16). Bencil niyetlerle ve yanlış fikirlerle kuşatılmış düşünme şekillerini etkin biçimde parçalarız (tahtalara zarar veren böcekleri öldürmek ve çürük keresteleri, sahte çelik çubukları ve benzeri şeyleri yok etmek gibi düşünün) ve Tanrı'nın diri, etkin Sözü aracılığıyla yeni düşünceler inşa ederiz. Kutsal Kitap'ı okuruz, onun üzerinde düşünürüz, onu duaya dökeriz, diğer imanlılarla okuruz ve içimize işlemesine izin veririz. Yavaş yavaş zaman içerisinde, ilişkilerimiz ve sevginin gerçekte ne anla-

ma geldiği de dahil olmak üzere her şeye dair düşüncelerimiz değişmeye başlar.

İkinci olarak, *düşünce yaşamımızı yozlaştıran etkilere karşı direniriz ve onlardan kaçırız*. Zihinlerimizi bencillikle, şehvetle, korkuyla, öfkeyle ve imansızlıkla kirleten her şeyi atarız; günahlı düşüncelerimizi beslemeye devam eden Tanrı karşıtı tedarik kaynaklarına giden yolları keseriz. Biz Tanrı Sözü'yle daha çok yıkandıkça, kirin ne zaman girdiğini fark etmemiz de daha kolay hâle gelir.

Sydney kendisinin Tanrı'nın sevgili bir kızı olduğunu anlamaya başladığında, dönüşümü de hızla hareket kazandı. Sevgi adı altında kendisine saygısızlık edildiğini ve özlem duyduğu şeyi bulmak için erkekleri kötüyle kullandığını fark etti. Cinsel ilişkiye dair yalnızca fiziksel veya duygusal bir anlayış benimsemek yerine, Kutsal Kitap'a dayalı bir anlayış benimsemeye başladı. Cinsel ilişki, Tanrı tarafından sevgi dolu, kutsal evlilik bağlamı için yaratılmış güzel bir armağandı. Belirli filmlerin ve müziklerin, aklına cinsel ilişki ve romantizm hakkında nasıl çarpıtılmış düşünceler ektiğini fark etti. Kendisini Mesih'ten uzaklaştıran eğlencelerden uzak durmaya karar verdi ve bir arkadaşından, bu kararlılığı sadakatle sürdürüp sürdürmediği konusunda kendisini yoklamasını istedi.

İsa bizi o kadar çok seviyor ki, O bize yalnızca doğru şeyi yapmamızı söylemiyor; aynı zamanda bizim doğru düşünceleri zihnimizden geçirmemize ve kutsallığı arzu etmemize yardım ediyor. Beden alan Söz ve Kutsal Yazılar'ın dönüştürücü gücü aracılığıyla, düşünce yaşamınız ve de ilişkileriniz tümüyle yenilenebilir.

Düşünün: Yaşamınızda düşüncelerinizi ilişkiler konusunda bencil ve/veya duygusal/cinsel fikirlerle kirleten etkilere var mı?

Harekete Geçin: Tanrı Sözü'nün içinizde daha derin biçimde yer etmesi için hangi adımları atmanız gerekiyor (bkz. Kol. 3:16)?

17. Gün

İnsanların Sevgisi İçin Yaşamayı Bırakmak ve Bunun Yerine, Onları Sevmek

Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü; öyleyse hepsi öldü. Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar. (2.Ko. 5:14-15)

B U G Ü N Ü N ayetleri mantığa aykırı gibi görünen ama yine de dönüştürücü olan bir ilke sunmaktadır: İlişkilerimizde bütünlük, kendimiz için yaşamayı bırakıp Mesih için yaşamaya başlamamızla olur. Bu tezat 15. ayette ortaya çıkıyor: “Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.” Müjde bize şunu anlatmaktadır: Biz artık bencil, benmerkezci yollarımızın hükmü altında yaşamayalım, kendimizi tüm yüreğimizle Mesih’e verelim diye, Tanrı Mesih’i bizim için göndererek sevgisini sergiledi. Ve biz kendimizi tüm yüreğimizle Mesih’e verdiğimizde, İsa’nın sevgisi bizim yaptığımız her şeyi kontrol eder.

Sonraki adım şaşırtıcıdır. Tanrı önce bizi Mesih aracılığıyla kendisiyle barıştırdı, sonra bizi, Mesih’in sevgisini başkalarına göstermek üzere dışa dönen “yeni yaratıklar” yapar. Mantığa aykırı gibi görünen ama yine de dönüştürücü olan ikinci ilke budur: İlişkilerimizde bütünlük, kendimizi Mesih’in sevgisiyle köklendirmemizle, insanların sevgisi için yaşamayı bırakmamızla ve bunun yerine başkalarını sevmemizle gelişir.

Pavlus bizi, Mesih’in sevgisinin kontrolünde, Tanrı’nın barıştırmamaşajının elçileri olarak yaşama çağırmaktadır (bkz. 2.Ko. 5:18-20). O’nun elçileri olmak demek, artık kendimiz için yaşamamak, Kralımız ve O’nun yüceliği için yaşamamız demektir. Tanrı’nın bizi yerleştirdiği ilişkisel sahalar da dahil olmak üzere çevremizdeki dünyaya O’nu temsil ederiz. Biz günbegün benliğimize ölüp O’nun için yaşadıkça, bizim aracılığıyla O’nun değerleri, yöntemleri, amaçları ve mesajı bilinebilir ve “güzel kokularla” yayılır (bkz. 2.Ko. 2:14).

2. Korintliler 5:14-15'i duaya dökmek benim ilişkilerim açısından önemli olmuştur. Bir arkadaşlık ilişkimde sürekli olarak hayal kırıklığı hissediyordum çünkü ne kadar çabalarsam çabalayayım, içimdeki o gizli ihtiyaç duyulma ve fazlasıyla önemsenme hedefime ulaşamıyordum. Bir başka arkadaşım bir başkasıyla yakın ilişki kurma yürekliliğini gösterdi! Bu durumlarda, Tanrı bana şunu hatırlatıyordu: *Ellen, kendine ait değilsin; Mesih'in sin ve O kendi sevgisinin seni insanlardan istediğin şekilde sevilme-yi talep etmeye değil, seni insanları severek dışa yönelmeye itmesini istiyor.*

İsa bizi sevgi dolu bir itaat yaşamına çağırıyor ve buna, O'nun bu dünyaya yapılacak elçisel hizmetine katılmak da dahildir. Güvenliğimi yalnızca Mesih'e bağladığımda, yüreğimin başkalarına hizmet etmek için harekete geçtiğini görürüm. Güvensizlik içe döner; Mesih'teki güvenlik bizi dışarıya döndürür; insanlardan karşılık görsek de görmesek de, onlara bereket, teşvik, teselli ve destek olmaya iter. Mesih'in sevgisi bizi ne kadar çok kontrolü altına alırsa, her birimiz için hazırlamış olduğu iyi işleri yapmakta da o kadar özgür oluruz (bkz. Ef. 2:10).

Düşünün: Kutsal Yazılar tüm imanlıların ruhsal armağanlara sahip olacaklarını vaat eder (bkz. Rom. 12:6-8 ve 1.Pe. 4:10-12); öyle ki, Mesih'in bedeni bina edilsin ve Müjde dünyaya yayılsın. Tanrı sizin başkalarından sevgi talep etmeniz yerine, onlara hizmet etmeniz için size nasıl armağanlar verdi?

Harekete Geçin: Diğer insanlara hizmet etmek Rab'bi onurlandırır ve bizim Mesih'in benzerliğine dönüşmemize yardımcı olur. Bu hafta birisini Tanrı'nın size verdiği armağanlarla nasıl sevebilirsiniz?

18. Gün

Göz Önünde Olup Saklı Kalarak Yaşamak

Bizi her zaman Mesih'in zafer alayında yürüten, O'nu tanımanın güzel kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun! (2.Ko. 2:14)

Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. (Kol. 3:3)

KOLOSELİLER 3:3 bir cümlede Müjde'nin gizemli bir yönünü açığa çıkarıyor: Gerçek kimliğimiz, yaşamımız olan Mesih'te saklıdır (bkz. Kol. 3:4). Mesih'in yüreklerimizde yaşamasından dolayı O'nunla paylaştığımız ruhsal birlik, sosyal medyada paylaşılamaz, görülemez veya duyulamaz. Ancak Tanrı'nın "güzel kokusunu" bizim aracılığımızla her yerde yaymasıyla, saklılığımızın gözle görülür, somut biçimlerde sergilenmesi gerekir.

İsa'yla olan birliğimizi göz ardı ettiğimizde, benliğe ölmüş ancak O'nda görkemle yaşamakta olan kişiler olarak gerçek kimliğimizi unuttuğumuzda, ancak ve ancak Mesih'le birleşmek ve O'nda saklı olmakla mümkün olan bir şeyi başka yerlerde arama ayartısına kapılabiliriz. Bir kişiye yöneliriz ve mükemmel biçimde görülmek, bilinmek, sevmek, kovalanmak, değer verilmek ve eksiksiz, güvende ve tatmin dolu olmak için sıkıca çabalarız. İnsanlarla kurduğumuz ve temelinde onay, dikkat ve kontrol deneyimlemenin yattığı bağlar, bir açıdan İsa'da saklı biçimde yaşamayı reddetmemizin sonucudur. Bir başkası tarafından unutulmamak, terk edilmemek veya önemsiz görülmemek için hararetle çabalarız.

Bugünkü ayetlerimiz bizim özgürleşmemize ve insanlardan sağlıklı sevgiyle zevk alabilmemize yardımcı olmaktadır. Pavlus, onu ve Mesih'i birleştirdiği için Tanrı'ya şükretmeden edemiyor. Pavlus, içinde yaşayan Mesih'ten dolayı güvende olduğunu, sevildiğini ve yuva rahatlığını hissediyor. İsa nereye giderse, oraya gidiyor ve İsa da onunla gidiyor! Diriliş yaşamına ve Mesih'in güzel kokusunu yayan yüceltme törenine katılıyor. Pavlus geçit töreninin en başında olma arzusu içerisinde değil ve kalabalığa el sallayan, dikkati kendi üzerine çeken kişi olmaya da çalışmıyor.

Hayır, Mesih'te saklı olduğunu biliyor, yaşamı dirilmiş Rabbi'yle *Rab için* paylaşıyor (bkz. Ef. 5:1-2).

Peter ve Lynn yıllarca bencillikten uzak ebeveynler olduklarını düşünmüşlerdi. Pastörlerinin onlara yaptığı danışmanlık, onların Emma'dan istedikleri takdir ve yakınlık *arzularını*, birer *talep* hâline getirdiklerini görmelerine yardımcı oldu. Kızları tarafından görülmek ve duyulmak için sıkıca çabalamışlar ve kızlarıyla olan ilişkilerine İsa'yı nasıl dahil edeceklerini anlayamamışlardı. Yavaşça kızlarının onlara ihtiyacı olması yönündeki talepleri karşısında günbegün ölmek için adımlar atıldılar; "Emma'nın pür dikkatinde" yaşamak yerine, "Mesih'te" yaşamamanın ne anlama geldiğini çalıştılar. Lynn kızıyla her gün geçtiği iletişimi kaybetmenin kederini yaşadı ve Peter da bir baba ve koca olarak güvensizlik duygularıyla mücadele etti. Tanrı'ya ve birbirlerine karşı dürüstlerdi, korkularını kabul ettiler ve Sığınakları olarak Tanrı'ya yaslandılar. Günbegün ölmek yaşamak için adımlar atıldılar ve bu da Mesih'in yaşamının güzel kokusunun, onların Emma'yla olan ilişkilerinde öne çıkmasına olanak sağladı. Emma'yla geçirdikleri zaman onların manipölasyonunun bir sonucu olmaktansa, zevk alınacak bir armağan hâline geldi. Kızlarının yaşamlarına dahil olmalarının ardındaki motivasyon kendi ihtiyaç duyulma ihtiyaçları olmaktan çıktı ve artan bir şükranla onu sevmek ve ona hizmet etmek hâline geldi. Müjde'nin mantığa sığmayan harika gücüyle, onların günbegün ölmeleri yaşam ve sevinç getirdi ve bu da Emma'nın, ebeveynlerinin adımları sebebiyle zindanda hissetmeyip güvende hissetmesine yardımcı oldu.

Düşünün: Eğer kendinizde başkaları tarafından görülme, övülme veya ihtiyaç duyulma yönünde bir talep fark ediyorsanız, bugünün ayetleri sizin önceliklerinizi ve arzularınızı yeniden düzenlemenize nasıl yardımcı olabilir?

Harekete Geçin: Koloseliler 3:3'ü, Koloseliler 3. bölümün ilk dört ayeti bağlamında okuyun ve sunduğu vaatler ve buyruklar üzerinde derinlemesine düşünün.

19. Gün

Sevinci, Duayı ve Şükranı Uygulamaya Dökmek

Her zaman sevinin. Sürekli dua edin. Her durumda şükredin.

Çünkü Tanrı'nın Mesih İsa'da sizin için istediği budur.

(1.Se. 5:16-18)

B İ Z İ mutlu etmesi için bir kişiye bel bağladığımızda veya o kişinin bizim mini-mesihimiz olmasında ısrar ettiğimizde, bugünkü ayetlere ters biçimde yaşarız. *Sevinç yaşamak* yerine, kaygıyla kendi içimize kapanırız veya kıskançlık ve şikâyetle başkalarına karşı çıkarız. *Sürekli dua etmek mi?!* Zamanımız veya zihinsel ya da duygusal enerjimiz olmaz. *Şükreden yüreklerle sahip olmak* yerine, memnuniyetsiz oluruz ve insanların bize sunmakta oldukları şeylerle asla tatmin olmayız. Asla yeterli değildir ve biz daha fazlasını hak ediyoruzdur, *değil mi?!*

Eyvah. Yukarıdaki paragrafı çok sık yaşadığımı biliyorum. Beni Tanrı'dan yardım aramaya ve başkalarını fedakârca sevmeye yönlendirmesi gereken fırsatları boşa harcadım. Eğer bugün bunları diyecek noktadaysanız, yapabileceğiniz şeyleri burada listeliyorum. Üç tane gündelik uygulamaya doğru bir adım atın. Tanrı'nın bu uygulamaları bize yardım etmek için kullanacağını biliyoruz çünkü O'nun Mesih'te bizim için istediği bunlardır. Bu basit görünen adımlar sizin ilişkilerinize yönelik bakış açınızı dönüştürebilir çünkü odağınızı Mesih'e yöneltirler.

Sevinin. Pavlus bize yürek sancılarını ve hayal kırıklıklarını hafife almamızı söylemiyor. Bu bir mutluluk taklidi buyruğu değildir. Sevinç içindeki Kutsal Ruh'un bir meyvesidir. Onu kendi başınıza üretemezsiniz ama içinde saklı Olan bunu yapabilir! Sevinme buyruğu sizi Rab'in kendi Sözü'ne ve size olan sadakatine güvenmeye yöneltir.

Sürekli dua edin. Rab'le sürekli birlik içinde yaşadığımızdan dolayı, O'nunla kopmaz bir paydaşlığa sahibiz. Bu dünyada yaşarken bunu deneyimleyişimiz kusursuz değildir çünkü dikkatimiz dağılıyor, tembellik ediyoruz, motivasyon kaybı yaşıyoruz ve dahası oluyor. Tanrı bize O'na bel bağlayan bir alçakgönüllülükle yaşamımızı buyuyor. Tanrı'ya güvenen ve O'na bel bağlayan alçakgönüllü bir yürek geliştirdiğimizde, sıkıntılı iliş-

kilerimizi, acılı hayal kırıklıklarımızı, memnuniyetsizliğimizi ve benzeri şeyleri kafamızda evirip çevirmek yerine, bunları Tanrı'ya söyleyebiliriz.

Her durumda şükredin. İnsanların bizim tanrılarımız olmalarını talep ettiğimizde, sevincimiz, içten duamız ve şükranımız elimizden gider çünkü artık odağımız Mesih değildir. Şükranla yaşamak yalnızca İsa'ya imanla mümkündür. Mesih'i Kutsal Yazılar aracılığıyla daha kişisel ve daha derin biçimde tanıdıkça, O'na da daha çok güvenir ve O'nda daha çok huzur buluruz. O'na olduğu kişi için şükrederiz; O'na yaptıkları için şükrederiz; ve O'na, O'na ait olduğumuz için şükrederiz. Yalnızca bu üç şey size bolca şükredecek şeyler verir!

Rahminde mucizevi bir bebek taşıyan yaşlı kadın Elizabet sevince, duaya ve bencillikten uzak şükranla harika bir örnek teşkil etmektedir. Meryem kendi mucizevi çocuğunun haberini paylaşmak için yanına geldiğinde, Elizabet kendisini gündem hâline getirmek yerine alçakgönüllülük ve sevinçle karşılık verir. Kendi bebeğinin Meryem'in bebeğinden ötürü sevinçle zıpladığını alçakgönüllülükle ikrar eder! Meryem'i memnuniyetle, sevgi ve onay sözleriyle kutsar ve Rab'in gelişini över (bkz. Luk. 1:39-45). Elizabet mükemmel değildi ama sevinç ve şükran doluydu. Onun sevinci ve şükranı, onun Meryem'i talepkâr olmadan, özgürce sevmesine olanak tanıdı. İşte bu, güzel kokan sevgidir!

Düşünün: Bu üç gündelik uygulamayı düşündüğünüzde, şu an en çok hangisine dikkat kesilmeniz gerekiyor? Tanrı'dan bu doğrultuda adımlar atmanıza yardımcı olmasını isteyin.

Harekete Geçin: Şu anda birisinden dolayı hayal kırıklığıyla yüzleşiyor olsanız bile, ne için şükredebilmeniz *mümkündür*? Hislerinizi zorlayın ve Tanrı'ya şükran sunuları sunun!

20. Gün

Yüreğinizi Cennete Verin

Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme katlandı ve şimdi Tanrı'nın tahtının sağında oturuyor. (İbr. 12:1-2)

KISA BİR SÜRE önce, pastörlerimizden bir tanesi dünyadaki son nefesini verdi – sonraki dakikada cennette Mesih'in huzurundaydı! Anma töreni sahici kederle, etkileyici ilahilerle ve iyi yaşayıp ölmüş olan bir adama sunulan şükran sözleriyle doluydu. Bir arkadaşımın anlattığına göre, pastörümüz ölümünden bir yıl önce, daha hastalık teşhisini almamışken, öldüğünde insanların onun hizmetteki başarılar listesini değil, yaşamındaki Mesih'in sevgisini ve varlığını hatırlamalarını istediğini söylemişti. Kendini iman yarışını geriye doğru yaşayarak koşmaya adanmıştı; bir başka deyişle, gelecek olan yaşama odaklanıyordu ve bu anın denemelerine ve bereketlerine, hizmetine ve ilişkiler dünyasına bu odakla yaklaşıyordu.

Yaşamınızın son bulduğunu ve Mesih'le yüz yüze geldiğinizi düşünün. Dünyadaki yaşamınız bitti ve gözyaşlarının, hayal kırıklığının ve kişilere acının var olmadığı yerdesiniz. Bir zamanlar kıskançlığı, hayal kırıklığını veya ilişki bağımlılığını körükleyen ilişkiler şimdi özgür kılınmış ve güzelleştirilmiş durumda. Günahınız ve bencil kararlarınızla yarattığınız karmaşa bitti ve gitti.

Yürekerimizi cennete vermek için şu anda, nihayetinde nereye gitmekte olduğumuzun bilinciyle yaşamamız gerekir. İbraniler kitabının yazarı bize bunu nasıl yapacağımızı öğretiyor. Bunu, gözlerimizi cennette tahta oturmuş olan (bkz. Kol. 3:1-3) İsa'ya “dikerek” yaparız (İbr. 12:1). Bu Kutsal Kitap gerçeği bana kendi ilişki bocalamalarımda çok yardımcı olmuştur. Kıskançlık ve güvensizlik yüreğimi gasp ettiğinde, bu hisleri tetikleyen durumların yakında son bulacağını hatırlarım. Birisinin yaşamında doğru yerde olmadıgımda ve değişen ilişki çevrelerden ötürü kederlendiğimde, tekrardan İsa'nın yerini tespit etmemle, son durağım ve yuvam olarak O'na bakmamla imanım yükselir.

“Çeşitli denemeler sonucu acı” çekiyorken (1.Pe. 1:6) *şimdi* esenlik ve tatminle yaşamak için, nereye gidiyor olduğumuzu hatırlamamız önemlidir. Cennette tümüyle Rab’bin yüceliğiyle sarılmış olacağız, Mesih’i yüceltecek ve O’nun güzelliği, kutsallığı ve sevgisine hayran olacağız. Dışarıda bırakılma korkumuz olmayacak veya insanların dikkatine tutsak olmayacağız çünkü Tanrı’yla tümüyle tatmin olacağız. Taşımış olduğumuz her türlü utanç ve mahcubiyet unutulacak çünkü İsa’yla yüz yüze olacağız.

Yarışınız tamamlandığında hikâyenin sonunun nasıl olacağını kavrayın –artık ilişkisel putperestlik olmayacak; sonsuzlarca Mesih’e tapınacağız– ve bu sonu şimdi yaşamınıza dahil edin. Amacımız gerçek Sığınağımız, Kralımız ve Tatminimiz olarak O’na günbegün daha fazla güvenerek, Mesih’e sadık kalmaktır. Yalnız değilsiniz ve çok geçmeden İsa’yla olacaksınız!

Harekete Geçin: 1600’lü yıllarda yaşamış bir Püriten pastör olan Richard Baxter insanlara günde yarım saat cenneti düşünmelerini söylemiştir. Şu anda cenneti düşünmeye birkaç dakika ayırabilir misiniz?

Harekete Geçin: Eğer yüreğinizin odağında nadiren cennet umudunun olduğunu biliyorsanız, şunun gibi bir dua edebilirsiniz: “Ya Rab, bu yaşam hakkında ve gördüğüm, hissettiğim ve duyduğum şeyler hakkında çok daha fazla düşündüğümü itiraf ediyorum. Gözlerimi İsa’ya dikmeme yardım et ve yüreğimi O’na yönelik sevgiyle ısıt. Düşmanın odağımı gasp edip, onu senden bu yaşama döndürmem için yaptığı hilelere karşı bana uyanık olma arzusu ver. Ve her şeyden öte, ya Rab, umudumu tümüyle sana bağlamamın ne demek olduğuna ilişkin anlayışımı derinleştir. Amin.”

21. Gün

Umudunuzu İsa'ya Demirleyin

Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır... Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayıp ayık kalarak umudunuzu tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfaya bağlayın. (1.Pe. 1:3-4, 13)

Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin arkasındaki iç bölmeye geçer. (İbr. 6:19)

BU RUHSAL OKUMA kitabı boyunca, tüm duygusal arzularımızı ve ihtiyaçlarımızı tatmin etmesi için bir kişiye bel bağladığımız zaman umudumuzun nasıl yanlış yere bağlandığını gördük. Bugünkü ayetlerimiz bizi şu gerçeğe demirliyor: İsa aracılığıyla gerçek umudumuza sıkıca tutunmamız gerekir.

Petrus acı çekmekte olan Hristiyanlara yazdığı mektubuna başlarken, günahlı bir dünyanın perişanlığına katlanmakta olanlara gösterdiği etkin şefkatinden ötürü Tanrı'yı övüyor. Tanrı'nın İsa aracılığıyla gösterdiği merhameti, bugün bize asla yok olmayacak ruhsal yaşamın ve çok da uzak olmayan bir gelecekte, bu ruhsal yaşamı lekesiz güzellikte deneyimleyeceğimizin güvensini veriyor.

Sevgili dostum, İsa'yla olan ilişkin aracılığıyla diri bir umuda sahipsin ve Tanrı senin Mesih'te asla son bulmayan bir sevginin sonsuz sığınağına sahip olduğunun sözünü vermiştir. Bu diri umut, bugün yaşamını, ilişkilerini ve çektiğin acıları dönüştürecek bir umuttur! Eğer *umutlu* olma yolunda büyümek istiyorsan, zihnini İsa'ya dair gerçeklerle doldur ve hem şimdi hem de sonsuza dek, O'nda neye sahip olduğunu anlamaya çalış. Sonsuza dek Sığınağın, Yuvan ve Eşin olan Yaratan Tanrı'ya dair ruhu sabitleyen, umutla dolu gerçeklikleri tekrar ederek kendine seslen.

Petrus'un 13. ayetteki sözleri, İbraniler kitabında dün söylenen şeyi yankılamaktadır. Diri umudumuzu dünyadaki bir ilişkide aradığımız-

da, demirimizi Mesih'in vaatlerinden sökeriz ve dengesiz bir denizde sürüklenmeye bırakırız. Bir kişinin bize yönelik sevgisi, duygu dolu sözleri, ihtiyacı ve övgüsü "çürümez, lekesiz, solmaz" olamaz; bu güce sahip değildirler! Tanrı'ya acımızı, günahımızı ve korkularımızı dürüstçe ifade ederek; düşüncelerimizi yenileyerek; dua dolu şükranı uygulamaya dökerek; Mesih'in yaşamı ve sevgisi aracılığıyla yaşayarak; ve İsa'ya odaklanıp diğer imanlılarla yan yana yürüyerek, insanlara bağladığımız sağlıklı umudumuzu çözeriz.

Diri bir umudunuz var ve O'nun adı İsa'dır. O'nun sevgisi bir gemi demiridir; günahın savurmalarının ve sizi ezen acıların ortasında sizin için sağlam ve güvenlidir. Gelecekte bir umudunuz, Tanrı'nın sizi özlemle beklerken koruyup kolladığı bir yuvanız var. Er ya da geç oraya varacaksınız. Dolayısıyla bugün umudunuzu yeniden Rabbimiz İsa'nın lütfuna, sevgisine ve esenliğine bağlamak için bir adım atın.

Düşünün: 20. günü tekrardan inceleyin ve yüreğinizi cennette oturan, nihai varış noktanız ve yuvanız olan Mesih'e vermenin size nasıl bugün umut verip yardımcı olabileceğini düşünün.

Harekete Geçin: Bir sonraki bölümümüz İsa'yı daha iyi tanıma konusuna odaklanıyor. 22. ve 31. günlerin başlıklarına göz atın ve İsa'ya olan sevginizin ve bağımlılığınızın, O'nu daha çok tanıdıkça artması için dua edin.

İSA TM İHTİYAÇLARINIZI KARŞILAYAN SEVGİ DOLU SİĞİNAKTIR

Eğer bu dünyadaki herhangi bir şeyin tatmin edemediğı bir arzum varsa, en makul açıklama benim başka bir dünya için yaratılmış olmamdır. Dünyasal zevkler kişiyi tatmin edemiyorsa, evrenin sahte olduğı sonucu çıkarılamaz. Bu durumda, dünyasal zevklerin amacı kişiyi tatmin etmek değil, onu uyarak bunların aslını, gerçeğini aramasını sağlamaktır. Dolayısıyla, bu dünyanın nimetlerini küçümsemeyip minnet duyarken bir yandan da onların asıl nimetlerin sadece birer kopyası, yankısı ya da serabı olduğunu bilmeliyiz. Onları gelmekte olan asıllarıyla karıştırmamaya özen göstermeliyiz. Öölünce göreceğın asıl vatanımın özlemi gözümde tütmelidir, küllenip unutulmamalıdır. Buradayken o vatana sımsıkı sarılmalı ve başkalarının da aynı şeyi yapmasına yardımcı olmalıyım.

C. S. Lewis, Özde Hristiyanlık

22. Gün

İsa Güvenebileceğimiz Bir Sığınaktır

“Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı’ya iman edin, bana da iman edin. Babam’ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söyledim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum... Siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım.” (Yu. 14:1-3)

İSA yakalanmadan önceki son saatlerinde, dostlarına çeşitli buyruklar ve vaatler verdi. İsa dostlarının O’nun vaat ettiği şeyi yapacağına; onları öksüz bırakmayacağına çünkü Babası’nın oğulları olarak sonsuza dek güvende olduklarına güvenmelerini istiyordu. İsa onların Sığınağı’ydı ve her zaman onların yönelip güvenebilecekleri biri olacaktı.

6. günde tanıştığımız Kari ve Grace’i hatırlıyor musunuz? Duygusal olarak birbirlerine dolandıkları tüketici arkadaşlıklarının bir yıl sonrasında, Grace koptu. Kutsal Ruh onların karmaşık bağımlılıklarının içsel çalkantısını kullandı ve Kari’nin kocasının acılı yüzleştirmesiyle birlikte Grace’i ikna edip yola getirdi. Grace’in bununla yüzleşmesi gerekiyordu: Umudunu İsa’ya bağlamak yerine, sıkıntılı yüreğini Kari’nin sevgisiyle yatıştırmaya fazlasıyla çabalayarak bunun tam tersini yapmıştı. Saplantılı irtibatla Kari’yi duygusal yuvası yapma arzusu tatmin edici, esenlik dolu ve sevecen bir arkadaşlıkla sonuçlanmamıştı. Bu kadınların kıskançlıkla dolu bir zindanları vardı ve kim içeri girmeye çalışsa, orada tehdit hissi yaratıyordu.

Grace’in yüreği parçalandı ve perişan oldu ama zayıf imanı ile Rab’be yöneldi. O’na dürüstçe yakardı: “Ya Rab, çok fazla acı içerisindeyim ve korkuyorum. Kari’siz bir yaşam mı?! Bu ilişkiden vazgeçtikten sonra beni neyin beklediği konusunda sana güvenmeme yardımcı ol... Yüreğimdeki kara delikle yüzleşmekten korkuyorum.” Grace’in Mesih’e karşı katıksız şeffaflığı, onu kilisesinde kendisinden yaşça büyük bilge bir kadına gitmesi ve ona durumunun iç yüzünü açması için cesaretlendirdi. Kari’ye uzun bir süre irtibata geçmemeleri gerektiğini söyledikten sonraki ilk günlerde ne hissettiğinden ziyade Rab’be ve Sözü’ne inanmayı seçti. Zaman içerisinde

de, acıdan kaynaklanan gözyaşları sevinç gözyaşlarına dönüştü. Nihayet güvenilir Rabbi'ne sığınarak tekrardan özgür hissediyordu.

Fırtınalı durumların içerisindeyken, “Tanrım, beni şimdi ne yapmaya çağırıyorsun?” diye düşünmek bazen aklımıza gelen son şey oluyor. Duygularımız karışıkken bile Tanrı'ya itaat, Mesih'e olan güvenimizi geliştirir. O'nun güvenilir vaatleri bize umut verir!

Size bilmeniz gerekeni her zaman söyleyeceğim.

Babam'ın evinde sizin için bir yer hazırlıyorum... Sizin için tekrar geri gelmek üzere gidiyorum.

Her zaman birlikte olacağız... Bana inan, bana güven.

Zayıf, korkmuş ve konfor alanınızın dışında hissettiğinizde, duayla İsa'ya dönün. Eğer bu kitapta okuduklarınız sizi bazı korkutucu iman adımları atmanız konusunda ikna ettiyse, nasıl hissettiğinizi İsa'ya anlatın! Eğer itaatini sizi nereye götüreceğinden emin değilseniz, İsa'dan korkularınızı yatıştırmasını ve O'nun sizinle olduğuna ilişkin güveninizi derinleştirmesini isteyin. O güvenilir ve şefkatlidir; sizi ilişkisel sağlığa doğru bir sonraki adıma nasıl yönlendireceğini bilir.

Düşünün: İsa'nın size verdiği vaatlerden en anlamlı olan hangisidir? Neden?

Harekete Geçin: Sizce Tanrı herhangi bir ilişkinize yönelik sizi hangi iman adımlarını atmaya çağırıyor? Tanrı'dan ilk itaat adımını nasıl atacağınızı size göstermesini isteyin ve O'nun o adımın ilerisinde neyin yattığının bilincinde olduğuna güvenin!

23. Gün

İsa Bizim Daimî Dostumuzdur

Yücelik ümidi olan Mesih'in içinizde olması. (Kol. 1:27 – Bünyamin Candemir Çevirisi)

Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. (Kol. 3:3)

Y I L L A R önce erkek kardeşimi ziyaret etmek için Romanya'dan Avusturya'ya gittim. Bir gün Viyana'yı tek başıma geziyordum ve güzel parkların, mimarinin ve kafelerin tadını çıkarıyordum. Yirmi yıldan fazla süre geçti; bir bankta tek başıma oturumu, güneşli bir günde enfes bir parkın ihtişamını süzüşümü hâlâ az çok hatırlıyorum. Ama özellikle de orada otururken şu düşüncenin beni nasıl sarstığına ilişkin hatıram oldukça canlı: "Senden başka hiç kimse benim nerede olduğumu bilmiyor, ya Rab!" O anda yalnızlığın ve rahatlığın bir birleşimi üzerime çöktü. İnsani bakış açısıyla, yalnızdım ama yine de o bankta otururken Tanrı'nın varlığını derinden hissediyordum. İsa benimleydi. Bu, benim için çok önemli bir ruhsal gerçek oldu.

Ruhsal DNA'mız bizim tanınmak, sevilmek ve eşlik (arkadaşlık) edilmek için yaratıldığınıza tanıklık etmektedir. Bu iyi armağanlara olan arzularımız, ilişkisel Tanrımız'ı yansıtır. Bazen yalnız kalma ve tanınmama korkumuzun bizi kontrol etmesine izin verdiğimizde, insanlara sağlıksız biçimde bağlanmalar meydana gelir. Eğer bizim 7/24 teşvik ve teselli kaynağımız olan bir en iyi arkadaş, mükemmel bir eş veya bir akıl hocasına sahip değilsek, duygularımız bizi bu durumda karanlık bir acı çukuru tarafından yutulacağımıza ikna edebilir.

Birisiyle asla sarsılmaz, daimî bir bağ aradığımızda, en iyi ihtimalle hayal kırıklığına ve en kötü ihtimalle parçalanmış bir ilişkiye yelken açıyoruz demektir. Hayal kırıklığı yaşarsınız çünkü hiç kimse bir başkasının duygusal ihtiyaçlarının tüm ağırlığını yüklenemez. Ve parçalanmış bir ilişki yaşarsınız çünkü yaşamları iç içe geçirmeye çalışıp Tanrı'yı dışarı itmek tüketici ve aldatıcıdır. Er ya da geç, birisi değişir, yoluna bakar veya ölür.

Çoğumuz elvedalardan kaçırırız; genellikle acı verirler, garip hissettirirler veya duygusal açıdan korkutucudurlar. İsa kendi takipçilerine elveda dediğinde, onlara kendi daimî varlığının sözünü verdi ve bunu uzak bir tahttan veya göksel yerden yapmadı. Hayır! Şöyle dedi: “Ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim” (Mat. 28:20). Mesih’in Ruh sayesinde içimizde yaşamasıyla, yalnızca Tanrı bizim daimî dostumuzdur; O gizemle içimizdedir ve biz de O’nda saklıyızdır.

İsa’nın bizimle olduğu gerçeği, Pavlus’un bugünkü ayetlerde vurguladığı noktadır: Biz Mesih’teyiz ve Mesih bizdedir. İnsanlar göçüp gidebilir, ilişkiler bozulabilir, sevgi bayatlayabilir ama Tanrı’nın sevgisi ve İsa aracılığıyla varlığı, biz hissetsek de hissetmesek de kesindir, sabittir ve daimîdir. Bu gerçekler, karmaşaya girmiş bir ilişkiyi düzeltirken bize büyük umut verir ve yaşam için tutunup kaldığımız bir kişi bizden artık özgürlük isterken de bize büyük teselli verir.

İsa bizimle asla karmaşık bir ilişkiye girmez veya bizi bencil taleplerle hapsedmez. Daimî dostumuz bizi lütufkâr sevgisiyle içten dışa özgürleştirir.

Düşünün: Sizden kendisine gömülmenizi, yaşamınızı yaşamıyla iç içe geçirmenizi istiyor gibi görünen biri var mı? Birisinin sizin nihai sığınağınız olmasına hasret misiniz? Mesih’te saklı olduğunuza ve O’na ait olduğunuza gerçekten inanmak nasıl bir fark yaratabilir?

Harekete Geçin: Bu hafta otuz dakikalığına bile olsa kendi başınıza bir yere gidin. Tanrı dışında hiç kimse sizin nerede olduğunuzu bilmesin. O’na nasıl hissettiğinizi, neyden korktuğunuzu ve O’nun varlığına inanmak ve güvenmek için nasıl yardıma ihtiyaç duyduğunuzu anlatın.

Mesih, Müjde Olan Kurtarıcımızdır

“Rab’bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde’yi iletmek için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rab’bin lütuf yılını ilan etmek için beni gönderdi.” Sonra [İsa] kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle O’na bakıyordu. (Luk. 4:18-20)

B U S A H N E D E ne olduğunu anladınız mı?! İsa vaat edilen Mesih’le ilgili yazılanları okurken, dinleyiciler bu alçakgönüllü adamın şöyle dediğini duyuyorlar: *Ben buradayım; O benim. Yeşaya’nın geçmişte yazılmış tomarlarından duyduklarınız şimdi gözlerinizin önünde gerçekleşiyor.*

Mesih, Müjde’nin yazarı, taşıyıcısı ve gerçekleşmesidir. Hristiyanlığın temelinde yalnızca eski bir vaadin gerçekleşmesi değil, Tanrı’nın Sözü’nün vücut bulduğu gerçek bir kişi vardır. Yeşaya’nın sözleri İsa’nın canlı ve aktif hizmeti aracılığıyla gerçekleşmiştir. İsa hizmetiyle;

Yoksul, kayıp, yabancı, umutsuz ve tutsak olan ruhsal durumumuzu, özgür oğullara ve kızlara dönüştürecekti;

Kırık yüreklerimizi iyileştirecekti;

Mesih’i olduğu gibi (şimdi kısmen, bir gün tümüyle) doğaüstü biçimde görebilmemiz için bize ruhsal görüş ve bilgelik verecekti;

Yüklerimizi taşıyacak ve bizi bu bozuk dünyanın ezici gücünden, denemeler bize çarparken dahi koruyacaktı;

Diriliş aracılığıyla yükseltilmemizle bize özgürlük, güvenlik ve kurtuluş ilanında bulunacaktı.

Kurtarıcımız gelmiştir! Gözleriniz O’nun üzerinde mi? Zehirli ilişkiler dikkatimizi tüketip bizi tutsak eder. Oysa İsa, biz O’na itaat ederken, bizi özgürleştirir. İnsanlarla olan duygusal dolanmalar bizi neyin doğru ve sağlıklı olduğuna karşı kör eder. Oysa İsa kendimizi ve insanları doğru biçimde görebilmemiz için bize görüş verir. Bir kişiye sıkıca tutunduğumuzda ve onun bizim kurtarıcımız olmasını talep ettiğimizde, hayal kırıklığına uğrarız. Yalnızca İsa sadık ve güvenilirdir.

Michael ve Jackie'nin (3. günde görmüştük) evliliklerinde yardıma ihtiyaçları vardı. Jackie'nin sebatkâr sevgisiyle geçen yılların ardından, Michael sonunda bir Hristiyan kardeşinden yardım talep etti ve karısına yüklediği bencil taleplerin altında yatan güvensizlik ve öfkeyle yüzleşmeye başladı. Zamanla ve dürüst konuşmalarla, umudunu nasıl İsa'ya değil de Jackie'ye bağladığını fark etmeye başladı. Yüreğine şifa verebilecek ve onu güvensizlikten kurtaracak kişinin karısı olduğu (ve olması gerektiği!) yalanına bilmeden inanmıştı. Michael geliştikçe ve ruhsal gözlerini İsa'ya yönelttikçe, Jackie'den ne kadar zevk almaya başladığına şaşırdı. Memnuniyetsizliğin yerini şükran almıştı ve alçakgönüllülük öfkesini dağıtmıştı. Michael kendisini daha fazla Mesih'le özdeşleştirmeye başladıkça ve yalnızca Kurtarıcısı'nda bulabileceği şeyleri Jackie'den talep etmeyi bıraktıkça, güven gelişmeye başladı.

İsa Kurtarıcınız'dır. İhtiyaç duyduğunuz iyi haber ve Tanrı'nın yüreğinizi en çok arzulamak üzere yarattığı kişi O'dur. Hepimizin ihtiyaç duyduğu haberi ilan etmek ve haberin *kendisi* olmak üzere O meshedildi ve gönderildi. İsa, Tanrı'nın sizin ve benim gibi muhtaç günahkârları ve acı çekenleri kurtarma tasarısını gerçekleştirir. Şefkat ve sadakatle, O yüreğinizi ve ihtiyaçlarınızı hizaya getirebilir. Gözlerinizi O'na dikecek misiniz?

Harekete Geçin: Hangi güvensizlikler ve korkular sizin dikkatinizi İsa'dan uzaklaştırıyor? Kim veya ne sizin bakışınızı başka yere çekiyor? Bunu Rab'be itiraf edin ve gözlerinizi Mesih'e dikmek için yardım dileyin.

Düşünün: Bugünkü metne tekrardan bakın ve İsa'nın geliş sebeplerinin hepsini tekrardan inceleyin. Kurtarıcımız'ın en çok hangi hizmetleri bugün yüreğinize dokunuyor?

25. Gün

İsa Bizi Her Anda Görür

İsa'nın kim olduğunu görmek istiyor, ama boyu kısa olduğu için kalabalıktan ötürü göremiyordu... İsa oraya varınca yukarı bakıp, "Zakkay, çabuk aşağı in!" dedi. "Bugün senin evinde kalmam gerekiyor." (Luk. 19:3, 5)

Natanel, "Beni nereden tanıyorsun?" diye sordu. İsa, "Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm" yanıtını verdi. (Yu. 1:48)

Y A K I N bir dostum ve ben, her ne kadar Amerika Birleşik Devletleri'nin iki ayrı ucunda yaşıyor olsak bile, birbirimize sürekli, "Seni görüyorum... seninleyim!" deriz. Yıllardır birbirimizle yüreklerimizi ve yaşamlarımızı paylaşmamız birbirimizi öyle derinden tanımamızı sağladı ki, yüz yüze nadiren zaman geçirebilsek bile, birbirimizin sevinçlerini ve bocalamalarını paylaşılabiliyoruz.

Ancak dostumun ve benim birbirimizi yanlış anladığımız çok zaman oldu. Hiç kimsenin bizi mükemmel biçimde görme, tanıma ve anlama yetisi yoktur. Hiç sosyal ortamlarda görünmez hissettiğiniz oldu mu? Bir partide, kadınların Kutsal Kitap çalışmasında veya spor dersinde yalnız başınıza oradasınızdır ve kimse sizi selamlamaz. Erkeklerin çekilme zamanında çoğu rahatlamakla meşguldür ve siz sanki oraya ait değilmişsiniz gibi hissedersiniz. Üniversite kampüsündeki haftalık buluşmada havalı ve eğlenceli görünen gürültülü, gülücükler saçan bir kalabalığın ortasında tek içedönük kişi sizmişsiniz gibi hissedersiniz.

Zakkay'ın ve Natanel'in pek çok ortak yönü vardı. İkisi de İsrail soyundandı, İsa'yı merak ediyorlardı ve amaçlı bakışların odağındaydılar. İsa'nın onlara yönelik sözleri şunu ifade ediyordu: *Zakkay, Natanel, sizi her zaman gördüm ve şimdi de görüyorum; sizi seviyorum ve sizinle bir ilişki kurmak istiyorum.*

Sağlıklı ilişkiler, İsa'nın bakışlarının odağında huzurla kaldığımız zaman gelişir. Birisi bizi gözünden kaçırdığında veya kopuk, bencil bir meşguliyetle bizi görmezden geldiğinde, İsa'nın 7/24 bizim üzerimizdeki

sevgi dolu bakışları bize teselli verir. Başkalarının dikkatini çekmek için ne kadar çabalarsak çabalayalım, hiç kimse bizi O'nun *gördüğü* şekilde göremez!

Zakkay, İsa onu gördüğünde ve bununla da kalmayıp onu kalabalığın önünde onurlandırdığında nasıl hissetti? İsa'yla yüz yüze tanışmamış olmasına rağmen, İsa'nın gözlerinin onun üzerinde olduğunu duyması Natanel için nasıl bir şeydi?

Zakkay gibi "kısa boylu" olduğunuza, dış görünüşünüzden, becerilerinizden veya zayıflıklarınızdan ötürü diğerlerinden farklı olduğunuza inanıyor olabilirsiniz. Belki Natanel'le kendinizi bağdaştırabiliyorsunuzdur; o önemli ölçüde ruhsal körlükleri olan ama yine de İsa tarafından methedilen bir adamdı.

İsa her zaman bizimledir ve yüreklerimizi görür ve anlar. En yakın ilişkiniz size, İsa'nın bizi nasıl gördüğünü, bize nasıl yaklaştığını, bizi nasıl neşelendirdiğini ve bizi nasıl kendisine yaklaştırmaya çağırdığını ancak tadımlık olarak sunabilir. Ama yalnızca O, kör noktalarımız ve zayıflıklarımız da dahil olmak üzere bizi mükemmel biçimde *görür* ve tanır ve Tanrı'nın çocukları olarak bizi umut ve lütufla metheder. İşte bu, sevgili dostum, güvensizlik, kıskançlık ve yalnızlık gözlerimizi Tanrı'nın merhametine ve ilgisine kör ettiği zaman ihtiyacımız olan *görmedir*!

Düşünün: Birisi, özellikle de dikkatini arzu ettiğiniz birisi karşısında görünmez hissettiğinizde tepkiniz genelde nasıl oluyor? İsa'nın Zakkay'a ve Natanel'e verdiği karşılık sizi nasıl teşvik etti?

Harekete Geçin: Görünmez ve istenmez hissettiğimizde, bir başkasını sevmeye çalışmak genellikle yapmak istediğimiz son şey olur. Yaşamınızda fark edilmeniz için çabalamak yerine, bu hafta *görmeye* ve yönelmeye çalışabileceğiniz birisi var mı? *Görmek* başkalarını sevmenin bir yoludur!

26. Gün

İsa Bizi Merhametle Dinler

Sonra, “Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an” dedi. İsa ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın” dedi. (Luk. 23:42-32)

BENİ yakaladı. Yüz yüze bir sohbetin ortasındaiken akıllı telefonunun ekranında beliren bir bildirimden dolayı dikkatim dağılınca, yakın bir dostum bana söylendi. Saniyeler içerisinde, onunla yüz yüze yaptığım sohbeti sonlandırmıştım ve telefonuma yönelmiştim. Sonucunda, dostuma yüz çevirmiştim, kulaklarımı ona kapatmıştım ve telefonumun sesini dinlemiştim.

Ah. Bunu bencilce, insanlara kabul etmek istemeyeceğim kadar çok kez yaptım. Ayrıca aynısı bana da yapıldı ve bunun nasıl hissettirdiği biliyorum. *Ne?! Cihazının bildirimleri kadar önemli değil miyim? Camın ar-
dında, sohbetimize odaklanamayacak kadar ilgi çekici olan şey ne?*

Dikkat dağınıklığı yaşamadan dinlemek, birisini sevmenin güçlü bir yoludur. İsa'nın çarmıhtaki suçluyla yaptığı kısa konuşma, sevgiyle dinlemenin gücünü harika biçimde gösteriyor. Çarmıhta kanlar içinde ve Tanrı'dan kopmuş hâlde asılıyken, İsa acı çeken bir günahkâra merhamet gösterdi. Bu adamın isteğini dikkatle dinledi, onu iyi biçimde dinlediğini gösteren kelimeler sundu ve ölmekte olan bir adama Tanrı'yla sonsuz dostluğun umudunu verdi.

Günahsız Kurtarıcı'nın yanında, hak ettiği çarmıhta asılı olan bu cesur suçlunun aldığı riski düşünün. Acaba İsa onu görmezden gelir miydi? Onu reddetmek için her türlü sebebe sahip olan Kurtarıcı acaba onun söyleyeceği şeye kulak verir miydi? Bu günahkâr adam yaşamının son saatlerinde sessiz kalma hakkına sahipti. Kalabalığın karalamalarını ve başkalarının İsa'ya karşı söylediği utanç verici şeyleri duymuştu ama yine de bu suçlu İsa'yı savunmaya koyuldu ve sonrasında hor görülen Kişi'ye cesurca seslendi. Bu suçlu İsa'nın Kutsal Yazılar'da kutsal Mesih'in gelişiyile ilgili yapılan peygamberliklerin kendisinde yerine gelmesiyle ilgili öğrettiklerini

duymuřtu ve cesurca O'nun krallığında O'nun tarafından hatırlanma isteğinde bulundu.

İsa bu suçluyu dinliyor, ona cevap veriyor ve ona bir vaatte bulunuyor. Bununla onu alçakgönüllü bir öğrenciye dönüřtürüyor. Muazzam lütuf, dikkatli merhametin meyvesi Kurtarıcı'dan günahkâra gidiyor. Tanrı'nın sesi günahlı seçimlerin sesini bastırıyor, düşmanları utandırıyor ve suçlu ölümle yüzleşirken feci korkuyu kaldırıyor. Dünyanın Kurtarıcısı yanında asılı olan acı içindeki günahkârı dinliyor, bağışlıyor ve kurtarıyor.

İsa sizi görür ve ister bencil bir noktadan ister içten yardım için çıksın, yüreğinizin yakarışlarını dinler. O'na řimdi ne söylemek istiyorsunuz? Suçlu adamın ve sizin Kurtarıcınız olan İsa sizin için sevgi ve umut sözleri taşıyor. O sizin kelimelerinizi, yakarışlarınızı ve ihtiyaçlarınızı merhametle dinler.

Düşünün: En çok kimin dinleyen kulaklarını istiyorsunuz ve neden? O kişinin size olan ilgisi ve sizinle ilgili bilgisinde bu denli önemli olan řey nedir?

Düşünün: Putperest ilişkiler bizi yalnızca Rab'le konuşmaktan değıl, aynı zamanda O'nu dinlemekten de alıkoyar. İsa'ya yönelmek yerine, bir arkadařa, çocuđa, eře veya akıl hocasına yöneliriz; o kişinin odağının, ihtiyacınız ve bakışlarının merkezinde olduğumuzun güvencesini verecek bir onay veya sevgi sözcüğü duymak için kıvranırız. Tanrı'nın sevgi dolu gerçeğı yerine insanların sevgisini aradığımızda, savrulup saparız; nihayetinde korkuya ve memnuniyetsizliğe batırız.

27. Gün

İsa Baba'ya Bizim Hakkımızda Konuşur

O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

(İbr. 7:25)

DUA , Tanrı'yla ilişkiye içten bir davettir; O bizi sever ve bizim korkularımızı, sevinçlerimizi, endişelerimizi ve sorunlarımızı birinci ağızdan duymak ister. Ama yalnız hâlde veya kendi gücümüzle dua etmeyiz. İsa ve Ruh bizim dua etmemize *yardım etmekle* kalmaz, aynı zamanda bizim için dua eder.

Bugünün ayeti, İsa'nın kurtarmış olduğu kişiler için her zaman dua ettiğini anlatıyor. O, Baba'nın sağında otururken, bizim için aracılık (şefaet) ediyor (bkz. Rom. 8:34). Bu şu demektir: Eğer güvensizlikle mücadele ediyorsanız, zor bir ilişkisel durumda sıkışıp kaldıysanız veya bir başkasının fikrinden ötürü korkuyorsanız ve ne dua edeceğinizi bilmiyorsanız, paniğe kapılmayın. Eğer dile getirecek sözcükleriniz yoksa veya dua etmekte zorlanıyorsanız, rahat olun. İsa sizin için Baba'ya halihazırda konuşuyor. Doğaüstü biçimde, O bizim dile getiremediğimiz acılarımızı ve kafa karışıklığımızı alıyor ve mükemmel bir anlayışla Babamıza ifade ediyor.

İsa şu anda Baba'nın sağında sizin için aracılık ediyor ve eğer şu anda zehirli bir ilişki sizin dikkatinizi dağıtıyor veya hatta sizi mahvediyorsa, bu O'nun yüreğindeki bir konudur! İlişkisel putperestlikten tövbe etmenin genellikle yol açtığı ıstırap ve korku bizim dualarımızı söndürebilir ama İsa ve Ruh'un sizin için ettikleri dualardaki "iniltilere" hiçbir ket vurulmaz (Rom. 8:26-27). Şu anda, siz bu ruhsal okumayı okurken, İsa ve Kutsal Ruh, Baba'dan sizin için çok daha güçlü biçimde harekete geçmesini istiyor. Bizim daimî ve kalıcı dostumuz olarak, İsa bizim ihtiyaçlarımızı ve endişelerimizi alır ve bunları duyan ve yanıtlayan Baba'ya iletir.

Ayrıca şunu da unutmayın: İsa kendi takipçilerine bir aile olarak dua etmelerini öğretti. "Göklerdeki Babamız" (Mat. 6:9) dedi, "Göklerdeki Babam" değil. Bunu hatırlamamız çok önemlidir çünkü İsa'yla olan ilişkimiz her birimiz için gerçekten de *kişisel* bir ilişki olsa da, Mesih'in bedeninden,

aynı Baba'ya seslenen erkek ve kız kardeşlerimizden asla ayrı değiliz. 15. günde üzerinde durduğumuz gibi, sizinle birlikte ve sizin için dua edebilecek ruhsal aileniz var!

Düşünün: İsa'nın ve Kutsal Ruh'un, her zaman Baba'yla birlik içinde sizin için aracılık ettiklerini düşünmek size nasıl yardımcı oluyor? Bu sizin içinizdeki “doğru biçimde” veya güzel cümlelerle dua etme baskısını geride bırakmanıza nasıl yardımcı oluyor?

Harekete Geçin: Eğer dua etmekte zorluk çekiyorsanız, kısa, basit dualarla başlayın: “Rab, bana bugün yardım et”, “Rab, senin teselline ihtiyacım var” veya “İsa, senin güvenilir olduğuna ve beni değiştirme gücüne sahip olduğuna inanmama yardım et.” Kutsal Yazılar'dan bir ayet veya bir metin alın ve bunu kişisel bir yardım yakarışı olarak Tanrı'ya duayla sunu: “Ya Rab, yardım et! Yüreğimde İsa'daki kurtuluşumdan dolayı sevinç tazele... beni sana inanmam ve itaat etmem için güçlendir. Ve Rab, beni bugün sevginle tatmin et ve beni [falanca kişinin] tüm ihtiyaçlarımı karşılamasını talep etmekten özgür kıl” (bkz. Mez. 51:12; 143:8). Duanızı karmaşık hâle sokmayın ancak Rab'be konuşarak ve sizi sıkıntıya sokan hislerinizi ve düşüncelerinizi O'nunla dürüstçe paylaşarak, O'na doğru bir adım atın. O sizi dinlemek *istiyor* ve bunu da sevgiyle yapıyor.

İsa Bizim Dostumuz ve Yuvamızdır

“Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız.” (Yu. 14:23)

“Size dost dedim. Çünkü Babam’dan bütün işittiklerimi size bildirdim.” (Yu. 15:15)

Ö L Ü M Ü N D E N önceki son saatlerde, İsa öğrencilerine ihtiyaç duyacaklarını bildiği önemli gerçekler öğretti. Yuhanna 13. bölümden 17. Bölüme kadar olan kısımda, Kurtarıcımız’ın yüreğine kulak veriyoruz. İsa yaklaşan ölümünü, bu dünyadan ayrılışını ve Ruh’un gönderilişini tarif ediyor ve öğrencilerine yaşamı, ilişkileri ve hizmeti nasıl sürdüreceklerini anlatıyor. Öğrencileriyle olan bu yetiştirme zamanının ortasında İsa, Tanrı ve halkı arasında yeni türden bir yakınlık olacağına dair radikal bir vaatte bulunuyor: Tanrı’nın ve halkının *aynı evde* olacağını söylüyor.

Tanrı’ya aynı evde olmak mı? İsa burada Kutsal Ruh’un gönderilmesi-nin Mesih’in kendi takipçilerine “gelişi”ne olanak tanıyacağını daha yeni açıklamıştı (bkz. Yu. 14:15-18). İsa onları bu yeni antlaşma mucizesine hazırlıyordu: Tanrı ve halkı arasındaki birlik aracılığıyla ruhsal yakınlık.

Mesih’le birlik, İsa’nın bizde ve bizlerin de O’nda olduğu ruhsal gerçektir. İnsanlarla olan karman çorman ilişkiler, Tanrı’yla sonsuz yakınlığımızın gerçekliklerine huzurla bel bağladığımız zaman dönüşüme uğrar. Tanrı’nın Mesih aracılığıyla bizim güvenilir Rabbimiz, Sığınağımız, Eşimiz, Kurtarıcımız ve Öğütçümüz olduğunu görmüştük. Sevgili dostum, Mesih’te aynı zamanda gerçek, sonsuz yuvamız vardır! O bizi “dost”, “aile” ve sonsuza dek bir olmak istediği kişiler olarak çağırmaktadır.

Bağımlılık içeren ilişkiler, bir kişinin bizim nihai yuvamız olabileceğine ilişkin kutsallıktan uzak arzular ve beklentiler aracılığıyla gelişir. İç içe geçmiş romantik ilişkilerin (çıkma veya evlilik olsun) itme-çekme dansının temelinde, her bir partnerin manipülatif biçimde ya muhtaç ya da kurtarıcı-bakıcı rolünde kalması yatmaktadır. Putperest arkadaşlıkların temelindeyse, “İçimizdeki yuvamızı, sahip olduğumuz ‘bizi’ korumak zorundayız” şeklindeki zehirli bir inanç yatmaktadır. Peter ve Lynn gibi

ebeveynler çocuklarının sağlıklı biçimde bağımsız olmalarına izin veremeyerek, farkında olmadan onlarda kendilerine karşı faydasız (bazen de yıkıcı) bir bağımlılık geliştirirler. Güvensizlikleri; çocuklarına kutsallıktan uzak biçimde saplanmalarına neden olur, bir aile olarak fiziki yuvalarının dışında kendileri için bir yaşam geliştirme becerilerine ket vurur.

İlişkiler muhteşem bir bereket olabilir ama en sağlıklı ve en yakın evlilikler bile bize Mesih'teki sonsuz, kesin, sarsılmaz sevgiyle dolu yuvamızı ancak tadımlık olarak sunabilir. En değerli ve samimi dostluk bir armağandır. Ama bu armağan bizi o dostluğun ötesine götürmeli, bizi içimizde bir yuva yapmış olan ve bizzat bizim Yuvamız olan Dost'a yönlendirmelidir. O bizi asla terk etmez veya yerimize bir başkasını koymaz.

Harekete Geçin: İsa'nın bizim yuvamız olması fikri size garip gelebilir. O'nun sizi sevdiğini bilirsiniz ama bir kişi görmek ve o kişinin kollarının sizi sardığını hissetmek istersiniz. İnsanlar sıcak ve rahatlatıcı olabiliyorlardır; İsa'ysa soğuk ve uzak görünür. Eğer bu düşünceler sizde yankı buluyorsa, bunları Tanrı'ya anlatın ve O'nda sahip olduğumuz yuvaya ilişkin anlayışınızı geliştirmesini isteyin.

Harekete Geçin: Yaşamınızdaki Rab'de güvende ve ilişkisel olarak sağlıklı görünen insanları düşünün. İnsanlardan keyif alırlar ve onları severler ama onlar tarafından kontrol edilmezler. Sevecen ve naziktirler, manipülatif veya muhtaç değildirler. Böyle Hristiyanlara ulaşın ve Tanrı'yla ilişkilerinin onların anlamlı, sağlıklı ilişkiler geliştirmelerine nasıl yardımcı olduğunu sizinle paylaşmalarını isteyin.

29. Gün

İsa Bizi Ailesi Olarak Görür

Sonra [İsa] çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: “İşte annem, işte kardeşlerim! Tanrı’nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.” (Mar. 3:34-35)

G Ü N Ü M Ü Z D E bağımsızlığın ve özerkliğin karşısında, ailenin değeri azalmıştır ama yüreklerimizde bir *yuva* ve *ait olma* arzusu hâlâ vardır. Daha küçük yaşlardayken, belki ev yaşamınız dengesiz veya güvensiz olmuştur. Belki de ait olmadığınızı hissettiniz. Maalesef, bozuk aileler insanları dikkatsizce etkileyip, onların yıkıcı şekillerde ait olma, ebeveynlik ve bakım deneyimleri aramalarına sebep olabilir.

İsa’nın da mükemmel olmayan bir ailesi vardı. Öğrettiği şeylerden ötürü O’nun aklını kaçırmış olduğunu düşündüler (bkz. Yu. 7:5). İsa doğduğu aileye sırt çevirmedi (bkz. Yu. 19:26-27) ama Tanrı’nın isteğini yerine getirenleri gerçek ruhsal ailesi olarak gördü. İsa’nın insanlara yaptığı bu beyan, ebeveynleri onurlandırmaya ve akrabaya sadakate büyük önem veren bir kültürde kısırtıcı bir beyandı.

Aile yaşantılarımızdaki hayal kırıklıklarıyla dürüstçe yüzleşmek, niçin ilişki bağımlılığı zindanında tutsak hissedeceğimiz derecede birisine ait olmaya veya onu kontrol etmeye çalıştığınızı anlamamıza yardımcı olabilir. Tüm arkadaşlıklarınızda anne rolünü oynuyorsunuzdur. Grace’in yaptığı gibi evliliğinizin dışında, belki bir arkadaştan, pastörden veya danışmandan eş ilgisi bekliyorsunuzdur. Ya da belki Eric gibi, yolunu kaybetmiş bir hizmet önderisinizdir ve başkalarının acılarını ve muhtaçlığını kendinizi iyi hissetmek için kullanıyorsunuzdur. Michael gibi, eşinizi kurtarıcınız yapmaya kararlısınızdır.

İsa’nın gerçek ailesi hakkındaki beyanı, bizi bu yıkıcı örüntülerden özgür kılabilir. Yuvamız ve Dostumuz size gerçekten aradığınız, derinden ihtiyaç duyduğunuz o derin ilişkiyi sunmaktadır. O bizi ailesi olarak adlandırdığında, bizim O’na ait olduğumuz ve Müjde aracılığıyla bizim olan bir mirasa sahip olduğumuz ima edilmektedir (bkz. Gal. 4:4-7). Bu

gerçekleri sabit biçimde inançlarımıza yerleştirdiğimizde, acılı aile yaşantılarından sıyrılıp bütünlük getiren iyileşmeye doğru ilerleyebiliriz.

Yüreğiniz acılı bir aile yaşantısından ötürü parçalandı mı? Babanız Tanrı, büyük ağabeyiniz Mesih aracılığıyla yüreğinizi iyileştirir! Anlamli hissedebilmek adına, birisine ait olmak –veya hatta birisine sahip olmak– için kıvranıyor musunuz? Tek bildiğiniz ilişki bu olduğı için, zehirli bir ilişkide korkuyla kalmaya devam mı ettiniz? Yuvamız olan İsa kendi sağlıklı Yuvası'nda, bunları geride bırakmanıza ve özgürlük bulmanıza yardım edecektir. Belki sağlıklı ilişkiler geliştirmeye kalkışmak gözünüzü korkuttuğı için kendinizi soyutladınız. Tanrı'nın ailesi Mesih aracılığıyla sizindir. Bu aile kutsal, bilge sevgiyle temellenen ilişkileri nasıl kuracağınız konusunda sizi cesaretlendirebilir ve yetiştirebilir.

“Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, [ailem] odur.” İsa bunu tüm imanlılar için söyledi. Yalnız değilsiniz ve asla olmayacaksınız!

Düşünün: Günahlı seçimlerimizden ötürü başkalarını suçlayamayız ama geçmişimizin bizi nasıl etkilediğini bilerek, iç görü kazanabiliriz. Aile yaşantılarınızın sizi hem faydalı hem de faydasız şekillerde nasıl etkilediğini tespit edebiliyor musunuz?

Harekete Geçin: Eğer ailenizde travma yaşadığınız veya belirli acı deneyimler şu anda yaşamınızda kalıcı etkiler yapıyor gibi görünüyorsa, bir ruhsal öndere veya Kutsal Kitap danışmanına ulaşmayı düşünün. Bu, Tanrı'nın ailesinin size yardımcı olabileceğı bir başka yoldur!

30. Gün

İsa Güveyimizdir

“Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı. O büyümeli, bense küçülmeliyim.”

(Yu. 3:29-30)

YURT DIŞINDA, erken yaşta evlilik bekleyen bir kültürde bekâr bir kadın olarak yaşarken, bir sürü soruyla karşılaştım. Bir keresinde bir aileyi ziyaret ediyordum ve baba bana şöyle sordu: “Ellen, yalnız olmak senin için zor değil mi? Evlenmek istemiyor musun?” Cevabımı hatırlamıyorum ama farklı ve garip biri olarak görülmekten dolayı duyduğum üzüntüyü hatırlıyorum. Ama o gün eve yürürken, huzur verici bir düşünce aklıma geldi: “Ya Rab, burada yalnız başıma yürüyorum –en azından onlar böyle söylüyor ve böyle görüyorlar– ama görmedikleri şey şu ki, ben sizinle-yim!” Elimde yüzük olmasa bile, her zaman sonsuz bir Güveyim vardır!

Bugünün ayetinde Vaftizci Yahya, İsa’yı uzun süredir beklenen ve Eski Antlaşma’nın vaat ettiği Mesih, Güvey ve Kral olarak tanıtıyor. Yahya, Tanrı’nın tüm zamanlar boyunca kendi halkıyla onların Güveyi olarak bağ kurmayı tasarladığını biliyordu (bkz. Yşa. 62:4-5). Yahya kendi isteğiyle kendisini ilgi odağından çekti ve Güveyi olan İsa’nın neredeyse üç yıl sonra söyleyeceği sözlerle konuştu. İsa şöyle diyecekti: “Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.”

Yuhanna 3:29 ve 15:11’de “tamamlanmak” olarak çevrilen kelime, doludur olmak veya mükemmelleştirilmek anlamına gelmektedir. Güveyimiz İsa’nın kendi gelini olan halkına sunduğu şey işte bu dolu, mükemmel sevgidir. O’nun güvey sevgisi, eşine en bağlı kadının veya erkeğin sevgisine benzemez; o insani örnekler yalnızca O’nu *andırmaktadır*. Hatta, eşlerin birbirlerine sunabildikleri şeyler Kralımız ve Güveyimiz olan İsa’nın halkı olan bizimle paylaştığı o muazzam sevginin yalnızca bir yansımasıdır.

Romantik sevgi daha somut ve arzu edilebilir görüldüğü için, evliliğiniz veya evlilik umudunuz İsa’dan kopuk hâle mi geldi? Tanrı’nın iyi armağanlarının, yüreğimizde o armağanları veren Kişi’den daha önemli

hâle gelmesi yaygındır. Bu olduğunda, sevinç ve yakınlık umudumuz Güvey'den uzaklaşır ve insanlara bağlanan gerçek dışı beklentilere yol açar. Arkadaşlıklar bile iki kişinin birbirlerinin duygusal eşi gibi davranmasıyla birlikte zararlı bir “mini evlilik” hâline gelebilir. Yalnızca İsa yüreklerimize dolu sevinç getirebilir. Ve insanları ve onlarla paylaştığımız sevgiyi sevinçli ve sağlıklı biçimde onurlandırmamıza olanak tanıyan şey de budur.

Yüreğinizin İsa'yla olan ruhsal evliliğiniz ve yakınlığınız açısından yeniden ayarlanması mı gerekiyor? O sevincinizi O'nun size olan sevgisiyle demirleyerek, tekrardan sevinç bulmanıza yardım edebilir. O, yalnızca sonsuz sevgisiyle peşimize düşen bir sadık Çoban değildir (bkz. Mez. 23:6), aynı zamanda şefkatli ve koruyucu bir Güveydir ve her zaman Geli-ni'ne yaklaşmaya hazırdır!

Düşünün: Yahya'nın sözleri yüreğinize nasıl dokunuyor? İsa'daki derin sevincin yüreğinizde büyümesi için dua edecek misiniz?

Harekete Geçin: Bugünkü okumaya karşılık olarak Rab'be ne söylemek istersiniz? Belki şu gibi bir dua size yardım edebilir: “Rab İsa, senin bana ve gelinin olan tüm halkına karşı nasıl bir Güvey olduğunu anlamama yardım et. İçimde Yahya'nın deneyimlediği türden bir imanın ve sevincin büyümesini ve bunun insanları sevme şeklimi etkilemesini sağla. Amin.”

İsa Bizi Hizmetine Katılmaya Çağırır

Çünkü biz Tanrı'nın yapıtınız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık. (Ef. 2:10)

İ L İ Ş K İ S E L kutsallığı yaşama dökmemizin yollarından biri de Kral İsa'nın krallık işine katılmaktır. İsa'nın takipçileri günahlı ilişkisel dolanmaları ve dikkat dağınıklıklarını üzerlerinden sıyrıp atarlar; *öyle ki*, iman yarışını engellere takılmadan koşabilelim (bkz. İbr. 12:1-2). Sağlıklı ilişkilerin olduğu bir yaşam, Tanrı'nın kurtarış öyküsünün yalnızca bir kısmıdır. Kurtarıcımızın çok daha büyük, sonsuz bir tasarısı vardır! Tanrı'nın bizim yaşama dökmemiz için özellikle hazırladığı iyi işleri keşfetmeye koyulduğumuzda, yaşam bir macera olur.

Son zamanlarda yüreğimde yükselmekte olan ilişkisel putperestliği yeniden fark etmeye başlayınca, bugünün ayetinin gerçeği bana yardımcı oldu. Bazı ilişkilerdeki konumum değişince, ihmal edilmiş, arkada bırakılmış ve güvensiz hissettim. O tanıdık tepki örüntüsü düşüncelerimde belirmeye başladı ve beni geri çekilip kaygıya teslim olmaya ayarttı. Arzularımın ve düşüncelerimin odağının Mesih'ten kaymasına, kıskançlık, hayal kırıklığı ve utancın ortaya çıkmasına izin verdim. *Gerçekten yine mi aynı bocalamayı yaşıyorum?!*

Sonra, beni kendimden kurtaran Kurtarıcım, beni tüm sıkıntılarımda teselli eden Babamız ve beni sürekli olarak doğru olana yönlendiren bilge Öğütçü duruma müdahale etti. Beni dinleyerek ve duygularıma ve düşüncelerime gerçeği konuşarak beni seven birkaç arkadaşına bu yaşadığım bocalamaları itiraf ettim. Yaşamımı yönetenin ben değil, İsa olduğunu hatırladım. O benim O'nun görevine katılmamı, hizmet etmemi ve teşvik olmamı istiyordu ve beni en başından içinde bulunduğum duruma yerleştirme sebebi buydu. Bana sevinenlerle sevinmeyi ve ağlayanlarla ağlamayı öğretiyordu (bkz. Rom. 12:15). O'nu benim yardım yakarışlarımı gören, dinleyen ve yanıtlayan daimî dostum olarak bilebilmem için, benim dışımda gerçekleşen bir hikâyenin göz önüne serilmesini sağladı. Gerçek Yuvam beni seviyordu, beni tekrardan iman yoluna koydu ve mümkün

kıldığı itaat aracılığıyla bana esenlik verdi. Benliğime ölmeme, yeni yaşam geldi.

Sevgili dostum, bu otuz bir gün içerisinde işlenmesi zor olan şeyler oldu. Benliğe ölmeye, çoğu zaman iyi hissettirmeyen teslim ve itaatle Tanrı'ya güvenmeye çağrıldınız. İlişkiler dünyanın Tanrı Sözü'nün ışığıyla değerlendirilmesine alçakgönüllülikle razı geldiniz.

Peki şimdi ne olacak? İsa sizi yalnızca tövbe edip iyileşmeye değil, aynı zamanda O'nun hizmetine katılmaya çağırıyor! Mesih'in, Tanrı'nın ailesi olan bizler için hazırlamış olduğu iyi işler var ve burada siz de özel bir yere sahipsiniz. İsa'ya evet demeye, O'ndan ilişkilerinizde kutsallık ve bütünlükle dolu bir yaşam tarzı geliştirmenize – yüreğinizi yerdeki değil, gökteki şeylere vermenize yardım etmesini istemeye devam edecek misiniz? Hizmetin Efendisi sizinledir ve sizde başlamış olduğu işi her gün adım adım, sadakatle tamamlayacaktır.

Düşünün: Karmaşık ilişkiler çoğu zaman dikkatimizi ve bizi Tanrı'nın katılmamızı istediği iyi işlerden uzaklaştırır. Önümüzdeki ay boyunca İsa'nın hizmetine dahil olabileceğiniz çeşitli yeni yollar düşünebiliyor musunuz?

Harekete Geçin: Birkaç dakika ayırıp dua edin: “Baba, Oğul ve Kutsal Ruh birliğindeki tek Tanrı, seni gerçek Rabbim ve Kurtarıcım olarak ve kendisinde yaşadığım, hareket ettiğim ve var olduğum Varlık olarak onurlandırıyorum. Yaşamımda başlatmış olduğun ve yüceliğin için sadakatle tamamlayacağın iyi işi için seni övüyorum ve dolu sevinç Mesih'te benim olsun diye dua ediyorum. Amin.”

SONUÇ

Mesih'e Sığınmaya Devam Etmek

İ S A , Dağdaki Vaaz olarak bilinen sözlerini açıklarken, bize güçlü ilişkiler inşa etme yolunda rehber olması için bir benzetme paylaşır.

“İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer. Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer. Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur.” (Mat. 7:24-27)

Mesih'i dinlediğinizde ve O'nun söylediklerine göre hareket ettiğinizde, yaşamınızın daha *güvende* ve *huzurlu* olma potansiyeli olur. Evini (yaşamını) sağlam kaya üzerine inşa eden bilge adam gibi olursunuz. Fırtınalar evi yıkmaz çünkü ev kaya üzerine, yani Mesih'in kendisi üzerine inşa edilmiştir. Tanrı Sözü üzerinde otuz bir gün boyunca derin derin düşündükten sonra, Mesih'le yolculuğunuzda ilerlemeye devam etmeye istekli misiniz? Kutsal Kitap'ın bilgeliğini ve buyruklarını ilişkileriniz de dahil olmak üzere yaşamınızın temeli yapmaya, önceliğiniz olarak Mesih'e dua etmeye ve O'nu aramaya istekli misiniz?

Hristiyanlar Kaya'nın kendisiyle daimî, yakın ilişkide yaşarlar. İsa Mesih sonsuza dek kendisini bize bağlamıştır ve bize yalnızca O'na bel bağlayarak, O'nun buyruklarına itaat ederek ve O'nun ilişkilere yönelik yönergelerini izleyerek yaşamaya çağırmaktadır. Biz O'na itaat ettikçe, insanları kullandığımız veya onlardan korktuğumuz değil, onları sevdiğimiz ilişkiler geliştirmeye başlarız. Çatışma ve hayal kırıklığı rüzgârları üzerimize gelse bile, teşvik ve cesaret buluruz. İnsanları kapana kısırtmamak için iman adımları atarız ve artık onlardan kurtarıcımız olmalarını talep etmeyiz. Mesih'i dinleyip O'nun söylediklerini yaptıkça, insanlarla oldukları gibi, yani Tanrı'dan gelen birer armağanlar olarak bağ kurarız ve böylece daha fazla özgürlük ve sevinç deneyimleriz!

Bu otuz bir gün boyunca Tanrı hakkında, günahlı ve acı çeken yüreklerimiz hakkında, Tanrı'nın bizi sevmesi ve kurtarışı hakkında ve uygulamada büyüme yolunda atılacak adımlar hakkında düşünerek pek çok şey işledik. Tanrı insanlarla olan ilişkilerinizde yalnızca bütünlük ve kutsallık deneyimlemenizi istemiyor, aynı zamanda O'na olan güveninizi de derinleştirmek istiyor. Yaratan Rabbimiz gerçekten kendi halkının yaşamdan ve başkalarıyla kurulan ilişkiler armağanından zevk almalarını, bu yaşamda karşımıza çıkan “ülkedeki kutsallar”da sevinç ve neşe bulmalarını (Mez. 16:3) istiyor!

Peki 32. günde ve sonrasında ne yapacağız? Kayanız, Sığınağınız, Destunuz, Güveyiniz ve Kardeşiniz olan İsa'ya dair anlayışınızda büyümek için atacağınız sonraki adımlar neler? Dua edebileceğiniz ve sonrasında Tanrı'ya iman ederek ve bel bağlayarak yaşama dönebileceğiniz birkaç şeyden bahsedelim.

Eğer ilişkisel bir karmaşanın içindeyseniz ve insanları putlaştırmak yaşamınızı kontrol altına almış durumdaysa, *kilisenizde olgun bir Hristiyan bulun veya saygı duyduğunuz bir ruhsal önderle konuşun ve yardım isteyin*. Süleyman'ın Özdeyişleri 18:1 şöyle der: “Geçimsiz kişi kendi çıkarı peşindedir, iyi öğüde hep karşı çıkar.” İlişkilerinizde saplantı veya açlık içine girmemeyi, kutsal ölçülülüğü ve sınırları gözetmeyi öğrenmeniz gerekiyor. Kendimizi soyutlayıp sorunları kendi başımıza çözmeye çalıştığımızda, çoğu zaman sıkışıp kalırız. Gizlenen günahın gücünün gizlilikte yattığı söylenir. Bunu kendi başınıza çözmeye çalışmayın!

Kendinizle bir başka kişi arasına mesafe koymanız veya hatta sizi tutsak eden bir ilişkiyi sonlandırmanız mı gerekiyor? Eğer aşağıdaki sorulardan herhangi birine evet diyorsanız, bu sizin için atılacak bir adım olabilir.

- Hemcinsinizle olan bir arkadaşlığınız fiziksel olarak çok yoğun ve belki de cinsel bir hâl aldı mı?
- Sizi kontrol etmekte ısrarcı olan veya sizin kontrol etmekten vazgeçemediğiniz biriyle mi çıkıyorsunuz? İkinizden biri sürekli olarak yaşamınızdaki diğer ilişkilerden ötürü kıskançlık yaşıyor, tehdit altında hissediyor veya mutsuz oluyor mu?
- Birisiyle ne kadar irtibatta olduğunuzu ve paylaştığınız duygusal yakınlık seviyesini saklamanız gerekiyor gibi hissediyor musunuz? Neden saklama isteği duyuyorsunuz? Korktuğunuz nedir?

- Eric ve Sydney’de olduğu gibi, bir danışmanlık, akıl hocalığı, öğrenci yetiştirme veya bakıcılık ilişkisi yaşamınızı ele mi geçirdi? Uygun bir şekilde hayata dahil olmanın sınırlarını aştı mı?
- Aile ilişkilerinde (evlilik, ebeveyn-çocuk, kardeş ilişkilerinde) ilişkiden dışarıya adım atmadan, ilişki içerisinde geri adım atma süreci konusunda muhakeme yapabilmek gereklidir. Ben zehirli ilişkiler kavramının uygulama kapsamını sınırlamayı seçmiş olsam da, fark edilmeyen gerçek şu ki, bu tür bağlar istismarcı olabiliyor. Bazı kişiler bu okumalarda üzerinde durduğumuz pek çok şeyden ötürü istismarcı ilişkilerde kalmaya devam ediyorlar. Eğer bu alan, sizin için veya tanıdığınız bir başka kişi için endişe teşkil eden bir alansa, lütfen pastörünüze veya güvendiğiniz bir başka öndere ulaşmayı düşünün. Darby A. Strickland tarafından yazılan şu harika kitabı tavsiye edebilirim: *Is It Abuse? A Biblical Guide to Identifying Domestic Abuse and Helping Victims (Bu Bir İstismar Mı? Aile İçi İstismarı Saptamak ve Mağdurlara Yardım Etmek İçin Kutsal Kitap’a Dayalı Bir Rehber)*, (P&R Publishing, 2020).

Birisinden uzaklaşmak veya bir ilişkiyi bitirmek sevecen olmayan ve sert bir adım gibi görünebilir ama eylemlerinizin altında yatan motivasyon Tanrı Sözü’ne itaat olduğunda, gerçek sevgi iş başındadır! Mesih’in sizin O’na olan itaatinizin sonuçlarını ve bu itaatın başkaları üzerindeki etkilerini gözeteceğini bilerek, bugün O’nun vaatlerinde güvenle durabilirsiniz. Atmanız gereken tövbe adımları yolunda, birisinden sizin yanınızda durmasını isteyin. *Eğer İsa’yı seven, Kutsal Kitap’ı öğreten, Müjde merkezli bir yerel kilisenin üyesi değilseniz, bir tane bulun ve katılın.* Bu yürek sorunlarını sevgi dolu, Mesih’i onurlandıran bir Müjde topluluğunda ele almanın yerini hiçbir şey tutamaz. O topluluk Tanrı’nın sizin için olan ruhsal ailesidir.

Bu ruhsal okumayı yeniden okumayı düşünün. Bu kitabı ikinci kez okumak sizin kitabın içeriğini daha derin biçimde kişiselleştirmenizi ve içselleştirmenizi sağlar.

Söz’de kalın. Yalnızca bu ruhsal okumanın sözlerini sindirmekle kalmayın! Mesih’in size günbegün yol göstereceğine ve teselli vereceğine güvenerek, O’nu ve Sözü’nü arayın. Tanrı’nın Sözü ruha yaşam verir. Sizi günbegün Mesih’e yönlendirir. Onun üzerinde derinlemesine düşünün ve

Söz'ün sizin yüreğinizdeki putperestleri ortaya çıkarmaya ve sizi tekrar tekrar İsa'ya odaklamaya devam etmesine izin verin.

Dua edin, dua edin ve tekrar dua edin. Tanrı'yla olan paydaşlığınız, O'na sürekli olarak bel bağlayışınız, siz dua ettikçe büyüyecektir. Dolaşısıyla durmadan dua edin. Rab'be yardım için gitmeye devam edin. Her günün ruhsal okumasında yer alan Kutsal Yazılar'ı duaya dökün. Özellikle yüreğinize hitap eden metinleri seçebilirsiniz.

*Müjde'yi tümüyle göz önünde tutun.*¹ İnsanların yüreğinize hükmetmelerine ne kadar izin vererseniz, o kadar güvensiz hissedersiniz. Kendinizi Müjde'yle ne kadar temellendirerseniz, mutlu ve kutsal ilişkilere sahip olma potansiyeliniz o kadar artar ve başkalarına yönelik günahlı dinamikler o kadar yok olmaya başlar. Okumalarınızda, dualarınızda ve sohbetlerinizde, gerçekten yaptığınız çoğu şeyde Müjde'ye dönmeye devam edin.

Hristiyan yaşamının maraton doğasını hatırlayın. Bu dünyadaki tüm yaşam süremiz boyunca, Mesih'in benzerliğine dönüştürüleceğiz, dolayısıyla sağlıklı ilişki örüntüleriniz hızlıca ölmüyor diye pes etmeyin. Biz Mesih'e doğru ilerledikçe, imanımız günbegün büyür ve Mesih sizde başlamış olduğu işi tamamlayacaktır (bkz. Flp. 1:6)!

Son olarak, *ilişkisel arzularınızın sizi Mesih'e yönlendirmek için var olduğunu unutmayın!* İnsanlarla yaşayabileceğiniz sevinç ve sevgi gerçekten güzel armağanlardır ama nihai amaç değildirler. Siz ilişkisel yönden sağlıklı bir kişi olmak için adımlar atarken, ilişkilerinizdeki ayartılarla ve günahla savaşırken, Sığınağınız yalnızca Tanrı'dır. Önceki günlerde gördük ki, Tanrı yetenekli bir cerrah gibi, kendi gerçeğine, şifasına ve dönüştürmesine yer açmak için yüreğimizde Sözü'yle nereyi keseceğini tam olarak bilir. Ve itaatin nasıl Tanrı'ya ve Kutsal Yazılar'ın gerçeğine doğru uygulamalı, gündelik adımlar atmamızı içerdiğini anlamak üzere teşvik bulduk. Yaşayan, yanımızda olan ve bizi seven bir Rabbimiz var ve yalnızca O bizim yaşam boyu sürececek dönüşüm ve iman yolculuğumuzdaki tüm ihtiyaçlarımızı karşılayabilir. İsa Mesih bizimle olan Tanrı'dır; O bizim sevgi dolu, güvenilir Sığınağımız ve Umudumuz'dur ve her zaman öyle kalacaktır.

Teşekkür

BANA farklı şekillerde Tanrı'ya bel bağlamayı öğreten babam ve annem Walter Sr. ve Lucille Dykas'a teşekkür ediyorum. Annemin onlarca yıl önce beni düzeltirken kullandığı sözleri hâlâ hatırlıyorum. Umutlarımı nihayetinde insanlara bağlamamam için bana "Yalnızca Tanrı'ya hayran olunmalıdır" demişti. O güzel yumuşak sesli bir kadındı ancak yaşama döktüğü imanı sevgiyle bağlıyordu.

Yedi kardeşim ve onların aileleri Tanrı'nın beni çağırmış olduğu yaşamda beni hep sevdiler ve bana saygı duyular. Gerçek Sığınağımız'a sadık olma arzusunda bana destek olup beni neşelendiren sizlere teşekkür ederim.

İlişki bağımlılığıyla ve getirdiği tüm karmaşalarla girdiğim çetin mücadelelerimde benim yanımda durup uzun acılar çeken, bilge ve şefkatli dostlarım için minnettarım. Beni sevdiğiniz için ve bana önce Tanrı'dan ve sonra bu sayede O'nun armağan olarak verdiği insanlardan zevk alma-ya teşvik ettiğiniz için teşekkür ederim!

Harvest USA'deki iş ailem beni teşvik etti, beni sevip benim için dua etti ve sürekli olarak beni yaşamım, yuvam ve sonsuz güveyim olarak İsa Mesih'e yönlendirdiler. Gerçekten bu erkek ve kız kardeşlerim yıllardır bana dost oldular ve yalnızca hizmetteki bir kadın olarak değil, aynı zamanda bir İsa takipçisi olarak da büyümeme yardım ettiler.

Hizmetteki yıllarım içerisinde zehirli, ilişki bağımlısı örüntülerde sıkışıp kalan birçok insanın mücadelelerine ve öykülerine sırdaş oldum. Onların alçakgönüllülükleri ve öğretilirlikleri benim bu ruhsal okumada yazdığım şeyler konusunda bana çok şey öğretti. Bunun için minnettarım.

Ve Rab, ne diyebilirim ki... Sen benim gerçekten yaşamım ve aşkımsın! Sana övgüler olsun. Benimle her yere, her duruma geldin ve beni birçok durumdan çıkardın. Yaşamımı seninle paylaşmaktan ve senin sarsılmaz sevginde huzurla bulunmaktan dolayı sevinç duyuyorum. Günbegün senin ardından gelmek istiyorum... Lütfen benim bitiş çizgisine kadar sadakatle ilerlememe yardım et!

Notlar

Giriş: Gerçek Sığınağınız’a Doğru İlerlemek

1. Bu farklı ilişkilerde farklı şekillerde görünebilir ve bilgelik özellikle bir evlilikte veya bir ebeveyn-çocuk ilişkisinde gereklidir. Size yardımcı olabilecek ilave kaynaklar için kitabın sonundaki “Teşvik Almanız İçin Önerilen Kaynaklar” kısmında yer alan listeye bakınız.

1. Gün: Şimdi ve Sonsuza Dek Sığınağımız

1. 18. Mezmur’un bağlamı için bkz. 2. Samuel 21-22.

2. Gün: Yüreğimiz Şifacısı

1. Mezmur 147:13’teki “kırık kalpli” ifadesi için kullanılan İbranice kelime *shavar* kelimesidir. Tanımı için bkz: Spiros Zodhiates, ed., *The Complete Word Study Old Testament* (Chattanooga, TN: AMG Publishers, 1994), 2370.

7. Gün: Eş Sevgisini Bulacağımız Sonsuz Kaynak

1. Cinsel günah konusunda (kişisel veya bir aile üyesi için) yardıma ihtiyacınız varsa, Harvest USA Hizmetleri’nin web sitesine bakınız: www.harvestusa.org.

9. Gün: Acı Çekmek

1. Joseph Hart, “Come, Ye Sinners, Poor and Needy,” 1759.

15. Gün: Ruhsal Aileyle Bağ Kurmak

1. Selanikliler 2:8’de “gönülden bağlanmak” kelimesi için kullanılan kelime *agapetostur*. Bu kelime “sevmek” anlamına gelen ve “kişinin iradesini belirli bir yere yönlendirmesi ve sevincini bir şeyde bulması”nı ifade eden *agapeden* gelmektedir. Spiros Zodhiates, ed., *The Complete Word Study New Testament* (Chattanooga, TN: AMG Publishers, 1991), 878.

Sonuç: Mesih'e Sığınmaya Devam Etmek

1. İsa'nın Müjdesi'nden veya iyi haberinden imanlılar arasında her zaman bahsedilir (ki doğrusu budur!) ama bazen bir terime aşına hâle gelmek bizi bir kavramı daha derin biçimde anlamaktan alıkoyabilir. Tanrı'nın Kurtarıcımız İsa aracılığıyla gösterdiği lütufkâr sevgisinin harika hikâyesi, bu ruhsal okumanın her sayfasının temelidir. Müjde'nin lütfunu ve derinliğini anlamana yardımcı olacak kısa bir kitap için bkz. Greg Gilbert, *Müjde Nedir?* (Karanlıktan Işığa Yayınları, 2020).

Teşvik Almanız İçin Önerilen Kaynaklar

Brestin, Dee. *He Calls You Beautiful: Hearing the Voice of Jesus in the Song of Songs*. New York: Multnomah, 2017. [Bu kitap okuyucunun Ezgiler Ezgisi'ni yalnızca kutsal insan sevgisinin bir resmi olarak değil, ayrıca Mesih'in kendi halkı için olan sevgisinin bir resmi olarak anlamasına yardımcı oluyor.]

Miller, Paul E. *A Loving Life: In a World of Broken Relationships*. Wheaton, IL: Crossway, 2014. [Paul Miller, Rut kitabını harika bir şekilde açıklayarak okuyucunun, çarmıh merkezli yaşamın nasıl radikal insan sevgisine yol açtığını anlamasına yardımcı oluyor. Bu kitap benim benliğime nasıl öleceğimi ve böylelikle Mesih'in diriliş yaşamının benim ilişkilerimde nasıl ilan edileceğini anlamama çok yardımcı oldu. Kitabı özellikle bu yönüyle beğeniyorum.]

Needham, Kelly. *Friend-ish: Reclaiming Real Friendship in a Culture of Confusion*. Nashville: Nelson Books, 2019. [Bu kitap kutsal, sağlıklı arkadaşlık hakkında muhteşem bir kitaptır. Needham ilişki bağımlısı/putpe-rest dinamiklerin ilişkilerde nasıl görüldüğünü bilgelikle açıyor ve diğer ilişkilere de değinen uygulama noktaları sunuyor.]

Packer, J. I. *Tanrı'yı Tanımak*. Haberci Yayınları, 2020. [Packer'in bu değerli klasiği, yaşamlarımızda sağlıklı ve kutsal ilişki örüntüleri geliştirmenin bir temelini atıyor. Tanrı'nın kim olduğunu ve bizim O'ndan dolayı kim olduğumuzu anladığımızda, bu bizim ilişkilerimiz de dahil olmak üzere tüm yaşamımıza olan bakışımızı dönüşüme uğratır.]

Silvious, Jan. *Please Don't Say You Need Me: Biblical Answers for Co-dependency*. Grand Rapids: Zondervan, 1989. [Jan'ın bu kitabı, Kutsal Kitap'tan beslenen yazarların ilişki bağımlılığından bahsetmeye başlamalarından çok önce çıktı. Kendisi bir Kutsal Kitap danışmanı olan yazar, arkadaşlık, evlilik ve ebeveyn-çocuk ilişkilerindeki zehirli ilişki dinamikleri ele alıyor.]

Smith, William P. *Loving Well: (Even if You Haven't Been)*. Greensboro, NC: New Growth Press, 2012. [William (Bill) Smith, ben bir Kutsal Kitap danışmanlığı öğrencisiyken bana akıl hocalığı yapmıştı, dolayısıyla onun bu kitaptaki sözleri benim için ayrı bir önem taşıyor. Bu sayfalardaki 96 içeriği bizzat yaşama nasıl döktüğünü gördüm. Onun sözleri sizi, kötü iliş-

ki alışkanlıklarının yerine Mesih merkezli güveni koymak için sahip olduğumuz tek sağlayıcı güç olan Tanrı'nın sevgisine yönlendirecektir.]

Welch, Edward T. *When People Are Big and God Is Small: Overcoming Peer Pressure, Codependency, and the Fear of Man*. Phillipsburg, NJ: P&R Publishing, 1997. [Ed'in bu kitabı beni Kutsal Kitap danışmanlığıyla tanıştıran kitaptı ve benim insanları putlaştırmaktan ötürü tövbe etme yolundaki ilk Müjde merkezli adımları atmama yardımcı oldu. Bu kitap evlilikte, ebeveynlikte, arkadaşlıkta, iş çevrelerinde ve başka bağlamlarda eş bağımlılığın kendini gösterdiği farklı şekiller için taşıdığı uygulama noktalarıyla harika bir temel atıyor. Zaten kitabın başlığı her şeyi söylüyor!]

BIBLICAL COUNSELING COALITION

The Biblical Counseling Coalition (Kutsal Kitap Danışmanlığı Koalisyonu), Kutsal Kitap danışmanlığını küresel düzeyde geliştirme ve yayma konusunda tutkuludur. Biz bunu yayıncılıkla, kurduğumuz bağlantılarla ve iş birliğiyle gerçekleştiriyoruz.

Yayıncılık, Kutsal Kitap danışmanlığı hizmetlerinin ve kaynaklarının tanıtımını yaparak dünyada acı çeken insanlara umut ve şifa götürmektedir. Kutsal Kitap danışmanlığının tanıtımını *15:14* adlı podcastimiz, web sitemiz (biblicalcounselingcoalition.org), ortak hizmetler, konferans katılımları ve kişisel ilişkiler aracılığıyla yapıyoruz.

Bağlantılar Kurmak. Kutsal Kitap danışmanları ve Kutsal Kitap danışmanlığı hizmetleri arasında bağlantılar kurmak, BCC'nin merkezinde yer alan bir unsurdur. BCC, Kutsal Kitap danışmanlığı akımında küresel bir Kutsal Kitap danışmanları ağı oluşturma ihtiyacını ve burada yatan gücü gören önderler tarafından kurulmuştur. Müjde'yi merkez alan ilişkiler kurarak bireyleri ve hizmetleri birbirine tanıtıyoruz.

İş birliği, bizim bağlantı kurma çabalarımızın doğal bir ürünüdür. Kutsal Kitap danışmanlarının ve hizmetlerinin birlikte çalışarak daha başarılı olacağına içtenlikle inanıyoruz. BCC İnanç Bildirgesi, Kutsal Kitap danışmanlığının açık ve kapsamlı bir tanımıdır; otuzdan fazla önde gelen Kutsal Kitap danışmanının iş birliğiyle yaratılmıştır. BCC aynı zamanda pastörlere, kilise önderlerine, danışmanlık yapanlara ve öğrencilere teolojik anlamda bilgelik ve uygulama anlamında uzmanlık sağlayan, üç bölümden oluşan ve birçok yazarın katkıda bulunduğu bir eser yayınlamıştır. Her yıl kitaplar, makaleler, videolar, sesli kaynaklar ve Kutsal Kitap danışmanları için yardımcı olacak diğer ürünlerin üretimi için olanak sağlayabilmekteyiz. Birlikte çalışmak, Kutsal Kitap danışmanlığı alanında sağlam kaynaklar üretmemizi ve en iyi uygulamayı geliştirmemizi sağlıyor. Böylece kilisemizdeki ruhsal bakım hizmetimizi geliştiriyoruz.

BCC hakkında daha çok bilgi edinmek için biblicalcounselingcoalition.org adresini ziyaret edin.

“Bir danışmanın bilgeliğiyle ve bir arkadaşın yakınlığıyla, Dykas okuyucularını Kutsal Yazı metinlerine yönlendiriyor ve ilişkilerindeki kusurları açığa çıkarıyor, her insan yüreğinin en derindeki ihtiyaçlarını açıklıyor ve tekrar tekrar yalnızca Mesih'te bulunabilecek olan lütuf dolu teselliye işaret ediyor.”

—**MEGAN HILL**, *Yazar, A Place to Belong*

Mutluluğunuz bir başkasının yaşamınızdaki sevgisine ve varlığına mı bağlı? Düşünceleriniz başka bir kişiyle mi dolu? Eğer öyleyse, bu ilişki çarpık bir hâle gelmiştir demektir. Bu bir hapse dönüşmeden yardım alın! Derin düşünme soruları ve uygulamalı eylem adımları da içeren otuz bir günlük ruhsal okumalarla, Ellen Mary Dykas sizin Mesih'le olan ilişkinizi güçlendirmenize –O'nu gerçek sığınacağınız olarak benimsemenize– ve başkalarıyla güven ve esenlikle Tanrı'ya yaraşır ilişkiler geliştirmenize yardımcı oluyor.

Yaşam İçin 31 Günlük Ruhsal Okumalar serisinde, Kutsal Kitap danışmanları ve Kutsal Kitap öğretmenleri, belirli durumlara ve mücadelelere cevap olan Kutsal Yazı metinleri aracılığıyla, Tanrı'nın Sözü'nü her gün pratik şekillerde hayatınıza uygulamanıza yardımcı olmaktadır.

“Ellen derinden tanınmak ve sevilmek isteyen ama kendilerini ilişkileri içerisinde yaralı ve elleri boş durumda bulanlara umut dolu Kutsal Kitap gerçekleriyle sesleniyor. Her ruhsal okuma şefkatli bilgelikle dolu.”

—**DARBY A. STRICKLAND**, *Yazar, Is It Abuse?*

“Zehirli ilişkiler tarafından incitilmiş, kapana kısılmış ve ihanete uğramış olanlar için, Ellen ne umutsuzluğa kapılıyor ne de bu şeyleri görmezden geliyor; kendisi şefkatli bir dost gibi bize iyileşme ve düzelme yolunda rehberlik ediyor.”

—**JONATHAN D. HOLMES**, *Kurucu ve Yetkili Müdür, Fieldstone Counseling*

“Hizmette ve öğrenci yetiştirmede yer alan herkes için kesinlikle okunması gereken bir kitap... Böylesine önemli bir konuda Kutsal Kitap'a dayanan böylesine zengin, faydalı bir kaynak olduğu için gerçekten minnettarım.”

—**HUNTER BELESS**, *Sunucu, Journeywomen podcast*

ELLEN MARY DYKAS (MA, Covenant Theological Seminary) Harvest USA'de kadın hizmetleri müdürüdür ve birkaç kitapçıkla birlikte *Sexual Sanity for Women* adlı kitabın yazarıdır.

**KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI**

